සිංහල

මේඝදූත කාව්‍යය.

සිංහල මේඝදූත කාව්‍යය

'සඳකෝමලී'
කතෘ තැන්පත්
මුල්ලපිටියේ

කේ. එච්. ද සිල්වා මහතා

විසින්
විරචිතයි

ශ්‍රීමත් කාලිදාශ මහා කවීන්ගේ
සංස්කෘත මේඝදූතය
සහිතයි

බෙන්තර
ආනන්ද ධර්මදර්ශී ශ්‍රී සරණඞ්කරාභිධාන
නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ
විසින් ලියනලද
සාරගර්භි ප්‍රස්තාවනාවෙන්
යුක්තයි.

SINHALESE MEGHA DUTA

(Cloud Messenger)

BEING A TRANSLATION
OF
Sri Kalidasa's Sanscrit Poem.
BY
Mullapitiye K. H. De SILVA
Author of
'SANDA KOMALI'
(Lovely Moon)

පී. කේ. ඩබ්ලිව්. සිරිවර්ධන,
[වෙල්ල වීදියේ අංක 62,]
පොත්පත් සළු කාරණ වෙළඳ තැන
විසින්
ප්‍රකාශිතයි.

1934. **මිල ශත 25.**

විද්‍යානන්ද, විද්‍යාසාගර යන්ත්‍රාලයෙහි මුද්‍රිතයි.

RESPECTFULLY DEDICATED

TO

J. R. WALTERS Esq., B.A., C.C.S,

POSTMASTER GENERAL

AND

DIRECTOR OF TELEGRAPHS

CEYLON.

ප්‍රස්තාවනාව

'**මේඝදූත කාව්‍යය**' නම්වූ මේ කවි පොත මහ කවි කාලිදාසයන් විසින් විරචිත "මේඝදූත" නම්වූ සංස්කෘත කාව්‍යගත ශ්ලෝකාර්ථයන් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කිරීමෙන් රචනාකරණ ලද සිංහල පද්‍ය කාව්‍යයකි.

මෙහි මූල ග්‍රන්ථයවූ "මේඝදූත" නම් සංස්කෘත කාව්‍යය මීට අවුරුදු 1980 කින් පමණ පූර්වයෙහි **මාලව** දේශයෙහි **උජ්ජයිනී** නම් රාජධානියෙහි රජකළ **වික්‍රමාදිත්‍ය** රජුගේ විබුධ සංසද් තිලකතා:—

"ධන්වන්තරිඃ ක්ෂපණකෝ'මරසිංහශඞ්කු
වේතාලභට්ට ඝටඛර්පර කාලිදාසාඃ
ඛ්‍යාතෝ වරාහමිහිරෝ නෘපතේඃ සභායාං
රත්නානි වෛ වරරුචිර්නව වික්‍රමස්‍ය."

යන මේ ශ්ලෝකයෙහි නිර්දිෂ්ට පණ්ඩිතාචාර්යයන් නවදෙනා අතුරෙහි පෙණෙන කාලිදාස කවිවරේණ්‍යයන් විසින් විරචිත බව බහුතර සම්මතයි. ඒ සඳහා දක්වන ලද ඉතිහාස කථාවකුදු මෙසේ ඇත්තේය:—

වික්‍රමාදිත්‍ය රජහුගේ කාලයෙහි කිසියම් බ්‍රාහ්මණ කන්‍යාවක් තොමෝ අතිශයින් පණ්ඩිතවූවා තමා විවාහය පිණිස පියානන් විසින් ගෙන්වන ලද සුදුසුකම් ඇති සියලු බ්‍රාහ්මණ දරුවන් වාද කිරීමෙන් පැරදවූවාය. පැමිණි පැමිණි සියලුදෙනා ඇගෙන් පරාජයට පැමිණි ආපසු හැරීගියකල, ඒ ඇසූ අන්‍යයෝද පරාජයට භයින් කිසිවෙක් නොපැමිණියාහුය. ඉන් පසු පිය බමුණහු විසින් වාදයක් නොමැතිව පැමිණි සුදුස්සෙකුට දියයුතුයයි නියම කරණ ලද්දේය. පළමු පුරුෂයන් පැමිණවූ දූතයෝ ඇය ගේ ක්‍රියාවෙන් නොසතුටුව ඊර්ෂ්‍යා සහිත වූවාහු ඇය නුවණ මද එකෙකුට විවාහ කරණු සඳහා සොයන්නෝ, ගසක උඩින් එල්බ පහතින් අත්තක් කපන කාලිදාසයන් දැක ඔහු ගෙණවුත් පිය බමුණන්ට මොහු සුදුසුයයි භාරදුන්නෝය. පිය තෙමේද කිසිවක් නොසොයා දුවනිය කාලිදාසට පාවා දුන්නේය. විවාහවූ පසු දෙදෙනාගේ කථා කාලයෙහි කාලිදාස පුරුදු අපභ්‍රංශ වචන කථා කළේයි. කුමරී තොමෝ ඔහුට අපහාස කොට ගෙන් පිට කළාය.

මෙසේ භාර්යාව විසින් බැහැර කරණ ලද කාලිදාස තෙමේ අධික දුකට පැමිණ වල්වැදී සරස්වතී ප්‍රසාදය ලැබ ශාස්ත්‍ර ප්‍රවීණව

සිය බිරිඳගේ නිවසට පැමිණ රාත්‍රියෙහි දොර වසා තිබෙනු දැක "අනාවෘතක පාටං වාරං දෙහි" (දොර ඇර දෙව්) යන වාක්‍යය කීයේය. භාර්‍යා තොමෝද කටහඬින් තම වල්ලභයා හැඳින "අස්ති කශ්චිත් වාග්විශෙෂඃ" යි (කිසියම් ශාස්ත්‍ර විශෙෂයක් ඇතිද යනු ඇසුවාය). කාලිදාස තෙමේද, එහි තුබූ වචන තුණ වෙන් කොට "අස්ති" යන වචනය මුල් කොට:—

"අස්ත්‍යුත්තරස්‍යාං දිශිදෙවතාත්මා
හිමාලයො නාම නගාධිරාජඃ
පූර්වාපරෞ තොය නිධී වගාහ්‍ය
ස්ථිතඃ පෘථිව්‍යා ඉවමාන දණ්ඩඃ."

යන මේ ශ්ලොකයෙන් පටන්ගෙණ සතළොස් සර්ගයකින් **කුමාර සම්භව** නම් මහා කාව්‍යයද, දෙවන "කශ්චිත්" යන වචනය මුල්කොට:—

"කශ්චිත් කාන්තා විරහ ගුරුණා ස්වාධිකාර ප්‍රමත්තඃ" යනු ආදී ශ්ලොකයෙන් පටන්ගෙණ **මෙඝදූත** කාව්‍යයද, "වාග් විශෙෂඃ" යන වචනයෙන් "වාග්" යන වචනය මුල්කොට:—

"වාගර්ථාවිව සම්පෘක්තෞ වාගර්ථප්‍රතිපත්තයෙ,
ජගතඃ පිතරෞ වන්දෙ පාර්වතී පරමෙශ්වරෞ."

යන ශ්ලොකයෙන් පටන්ගෙණ සර්ග දශනවයකින් රඝුවංශ කාව්‍යයද කොළේය. යනු එහි සඳහන්වේ.

මේ කියනලද වික්‍රමාදිත්‍ය රාජ කාලයෙහි විසූ කාලිදාස කවීන්ද්‍රයන් විසින් කරණලද ග්‍රන්ථයෝ බොහෝ වෙත්. යථොක්ත **කුමාරසම්භව, මෙඝදූත, රඝුවංශ** යන කාව්‍යත්‍රය හා, **සඃකුචන්ද්‍රිකා** නම් වෙද ග්‍රන්ථය, **ජ්‍යොතිර්විදාභරණ** නම් ජ්‍යොතිර්ග්‍රන්ථයද, **වික්‍රමොර්වශී, මාලවිකාග්නිමිත්‍ර, ශකුන්තලා** නම් නාටක කාව්‍යයෝද, **ඍතුසංහාර, නලොදය** යන මේ ග්‍රන්ථයද යථොක්ත කාලිදාසයන් විසින් කරණලදහයි ප්‍රසිද්ධයි. එහෙයින් රාජ සභාවෙහි රත්නාභිධ පණ්ඩිත නවදෙනා අතුරෙහි මහා කවිත්වයෙන් කාලිදාසයෝම අග්‍රෙසර වූහ.

මින් පසුවද හොජ රාජ සභ්‍ය කාලිදාස කවිවරයෙක්ද, ඉන් පසුව **ජගන්නාථමිශ්‍ර** කාලිදාස කිවිවරයෙක්ද ප්‍රසිද්ධියට පැමිණියෝය. තවත් කාලිදාස නමින් ප්‍රකට වූවෝ විසූහ යනු ඝොශ් චිනමතානුසාර වුවද, ඒ සඳහා කරුණු දැක්වීමට හේතු නොපෙණෙත්. මෙඝදූත කාව්‍යය වනාහි වික්‍රමාදිත්‍ය රාජසභ්‍ය ප්‍රාචීන කාලිදාසයන් විසින් ම රචිත බැව් නිශ්චිතයි.

"මේඝදූත කාව්‍යය" මහා කාව්‍යයයිද ඛණ්ඩ කාව්‍යයයිද, ද්විප්‍ර භේදයකි — එයින් තර්කවාචස්පතීන් විසින් ස්වකෘතාභිධානයෙහි "ඛණ්ඩකාව්‍යය" යි කියනලදි. "සර්ගබන්ධෝ මහාකාව්‍යම්" යනු සූත්‍රානුගත නුවූ හෙයින් එසේ කියන ලදැයි සිතිය හැක්කේය. මේඝදූතයද පූර්ව මේඝ උත්තර මේඝ කාණ්ඩද්වයකින් යුක්තවූ හෙයින් සර්ගබන්ධය ඇතැයි කිවහැකි වුවත් ප්‍රමාණන්‍යූනතාව එය වළක්වයි. මහා කාව්‍යයෙහි:—

"අෂ්ටසර්ගාන්නතුන්‍යූනං ත්‍රිංශත් සර්ගාච්ච නාධිකම්,
මහාකාව්‍යං ප්‍රයෝක්තව්‍යං මහාපුරුෂ කීර්තියුක්."

යනුවෙන් කියනලද සර්ග අටකින් අඩු නොවීමද තිසකින් වැඩි නොවීමද ප්‍රමාණය වේ.

කිසිවෙක් මීට වෙනස් කොටද කියත්. මහා කාව්‍යයෙහි සර්ගයෝද භින්නවෘත්තාන්ත වියයුතුයි. මේඝදූත කාව්‍යය ආරම්භයේ පටන් අවසානය දක්වා කාණ්ඩද්වයම මන්දාක්‍රාන්තා වෘත්තයෙන්ම රචිත හෙයින් භින්න වෘත්තාන්තත්වයද නොමැත්තේය. මෙසේ මහා කාව්‍යාංග සර්වස්ව විරහිතත්වයෙන් තර්කවාචස්පතීහු 'ඛණ්ඩකාව්‍ය" භාවයෙහි ගිණූහ.

ටීකාකාර මල්ලිනාථයෝ මේඝදූතය මහා කාව්‍යයයි කීවෝය. "අත්‍ර නගනගරාර්ණවාදි සද්භාවාන්මහාකාව්‍යත්වම්" යනු මල්ලිනාථයන්ගේ කීමයි. මෙහි පර්වත නගර සමුද්‍ර වර්ණනාදිය ඇත්තෙන් මහා කාව්‍යත්වයයි යනු එහි අදහසයි. මහා කාව්‍යයෙහි වර්ණනා විශේෂයන් දක්වන ශ්‍රී දණ්ඩ්‍යාචාර්යයෝ:—

"නගරාර්ණවශෛලර්තු චන්ද්‍රාර්කෝදය වර්ණනෛඃ
උද්‍යානසලිල ක්‍රීඩා මධුපානරතෝත්සවෛඃ."

යන මේ ආදී ශ්ලෝක කීපයකින් වර්ණිතව්‍යයන් කීහ. එහි දක්වනලද වර්ණනා විශේෂයෝ මේඝදූතයෙහි බෙහෙවින් ඇත්තාහ. දණ්ඩීන් විසින්ම:—

"න්‍යූනමප්‍යත්‍ර යෛඃ කෛශ්චිදඞ්ගෛඃ කාව්‍යං න දුෂ්‍යති
යද්‍යුපාත්තේෂු සම්පත්තිරාරාධයති තද්විදඃ."

යනු දැක්වීමෙන් යම්කිසි අඞ්ගයකින් න්‍යූනවුවද කාව්‍ය දූෂණයක් නොමැති බව කියනලදි. එහෙයින් නග නගරාදි වර්ණනා සද්භාවයෙන් මහා කාව්‍යත්වය සිද්ධයයි සිතිය හැකියි. තවද මේඝ දූතය "සඞ්ඝාත" කාව්‍යයක් බවද මහා කාව්‍යත්වයට කරුණු වේ. සඞ්ඝාත කාව්‍ය නම්:—

"යත්‍ර කවිරේකමර්ථං වෘත්තේන නෛකේන වර්ණයති කාව්‍යෙ,
සඞ්ඝාතඃ සනිගදිතො වෘන්ද වන මෙඝදූතාදිඃ."

යනු දක්වූ හෙයින් මෙඝදූත කාව්‍යයෙහි අභිප්‍රේතාර්ථය එකම මන්දාක්‍රාන්තා වෘත්තයෙන් විරචිත හෙයින් සඞ්ඝාත කාව්‍යයයි. සඞ්ඝාත කාව්‍යයද මහා කාව්‍ය සම්බන්ධයෙන් මල්ලිනාථයන්ගේ මහා කාව්‍යත්ව නිරූපනයද නිරවද්‍යයයි හැඟේ.

මෙහි කථා ශරීරය නම් අලකාධීශ්වරයන් විසින් තමන් මෙහෙකරු යක්ෂයෙක් හට ස්වස්ථානාන්තර විරෝධව කරණලද දොෂ හෙතුවෙන් රෝෂිව ඒ යක්ෂ තෙමේ නො ඉවසිය හෙන දඬුයමක් කිරීම් වශයෙන් ස්වප්‍රියාවගෙන් වෙන් කොට රාම ගිර්‍ය්‍යාශ්‍රම නම්වූ චිත්‍රකූට පර්වතයෙහි හවුරුද්දක් නියමයෙන් තබන ලද්දේය. යක්ෂ තෙමේද තමන් කාය චිත්ත වෘත්තිය ස්ව ප්‍රියාව වෙත මෙඝයක් දූත ක්‍රියාවෙහි යොදා කියා එවූයේය යනුයි.

මෙය වනාහි ශ්‍රී රාමයන් සීතා විරහයෙන් විසූ සමයෙහි හනුමතුන් අත ස්ව ප්‍රියාව වූ සීතාවට ස්වචින්තා විශෙෂ දන්වා එවන ලද්දද අභවා කරණලද අන්‍යොක්තියකැයි මල්ලිනාථයෝ කියති. පුරාණ ව්‍යාඛ්‍යාකාරයෝ, "රම්ගිරි අසපුවෙහි විසූ යක්ෂ යාගේ ස්ථානයෙහි තමන් තබා යක්ෂ පත්නී ස්ථානයෙහි ස්වකීය කාන්තාව ආරොපිත කොට අන්‍යොක්තීන් මේ කාව්‍යය කියපී වූවාහු"—යන්නෙන් ස්ව ප්‍රියාවගෙන් වෙන්ව වල්වැද විසූ කාලිදාසයෝ තමන් යක්ෂ ස්ථානයෙහිද, විරහයෙන් වුසූ කාන්තාව යක්ෂ පත්නී ස්ථානයෙහිද යොදා අන්‍යොක්තීන් මේ කාව්‍යය රචනා කළෝයයි කීයුහු. මතවයෙහිම අන්‍යාලාපය අවිරුද්ධ, නොවේ. ග්‍රන්ථය වනාහි මෙඝය දූත ක්‍රියායෙහි යොදා කරන ලද හෙයින් "මෙඝදූත" නම් විය. මෙය දූත ප්‍රයානය ප්‍රධානත්වයෙන් ගත් හෙයින් "දූත කාව්‍ය" යයිද කිව යුතු වේ. දූතයෝද ත්‍රිවිධ වෙත්. ඔහු නම්:—

"නිසෘෂ්ටාර්ථො මිතාර්ථශ්ච තථා සන්දෙශ හාරකඃ
කාර්‍ය්‍යප්‍රෙෂ්‍ය ස්ත්‍රිධාදූතො දූත්‍යශ්චාපි තථා විධඃ" ඉති.

දක්වූ හෙයින් මෙහි සන්දෙශ හාරක දූත තෙමේ ගෘහිතයි— පරේඞ්ගිත ඥත්වාදි ගුණාඞ්ග සඞ්ගත දූතයෙක් දූත ක්‍රියාවෙහි යෙදිය යුතුය යනු ශාස්ත්‍රාකාහි හෙයින් තද්ගුණ සමාරොපණ යෙන් මෙඝයා දූත ක්‍රියාවෙහි යොදා මෙඝදූත කාව්‍යය රචනා කරණ ලදැයි දතයුතු.

යථොක්ත සංස්කෘත මෙඝදූත කාව්‍යය, වනාහි සන්දේශග්‍රන්ථ [illegible] විදග්ධාරාධනයට හිතවූ කාව්‍යාඞ්ග සම්පූර්ණ

ප්‍රශස්තතර කාව්‍යරත්නයක යනු සර්වසම්මත හෙයින් ඒ සඳහා නොවෙහෙසෙමු. සිංහල මේඝදූත කාව්‍යය කවි 122 කින් නිමවන ලද්දකි. යථෝක්ත සිංහල භාෂාමය මේඝදූත කාව්‍යයෙන් මූලාශ්‍රිත ග්‍රන්ථයෙහි අර්ථ විජානනයද, දූත කාව්‍ය නිර්මාණයෙහි ප්‍රවීණත්වයද, නිරායාශයෙන් සිඬකටගත හැකි බැව් කීමට මැලි නොවෙමු.

රචනාව වනාහි මූල ග්‍රන්ථයෙහි භාවය දැක්වීම ප්‍රධානකොට කරණ ලද බැව් පොත බැලීමෙන් අවබොධ වෙයි. එසේ නොවී නම් මීට වඩා විශාල ග්‍රන්ථයක් වනු නො අනුමානයි. මේ සිංහල මේඝදූත කාව්‍යය ආධුනිකයන්ගේ ප්‍රඥා වර්ධනයටද සුධීන්ගේ සන්තුෂ්ටි ප්‍රාප්තියටද හේතු වේවායි ආසංසනය කරම්හ.

බෙන්තර,

ආනන්ද ධර්මදර්ශී ශ්‍රී සරණඞ්කරාභිධාන

ප්‍රධාන නායක ස්ථවිර.

ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2476 ක් අව තෙලෙස්වක්
ලත් ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1933 අප්‍රේල් 22 වෙනි
දින බෙන්තර ගලපාත රජමහ
විහාරස්ථ ශෛලානන්දායතන
පිරිවෙණෙහි දීය.

සංඥාපනය.

භාෂාවකගේ සාහිත්‍යය පුෂ්ටිමත් කිරීමට අන්‍යවූ ශිෂ්ට භා වන්ගේ සුප්‍රසිද්ධ කෘතීන් පරිවර්තනය කිරීමද, බෙහෙවින් අ ශ්‍යක වේ. අද අතිමාත්‍ර උච්චස්ථානයකට පැමිණී තිබෙන ඉං භාෂාවේ ශීඝ්‍රතර දියුණුව මීට නිදර්ශන කොට දැක්විය හැ සිංහල භාෂා තොමෝද ස්වකීය සාහිත්‍යයාගේ දීප්තිමත් භාව වර්ධනය කරගැණීමට මින් උපකාර නොලැබුවා නොවේ. එ එය සීමා සහිතවූවකි.

අපරදිග මහාකවීන්ගේ ශ්‍රෙෂ්ට කෘතීන් තබා අප පි විශෙෂයෙන් දතයුතුවූ පෙරදිග, ඉනුත් භාරතීය ග්‍රන්ථරත්නද වත් අපට අපේ භාෂාවෙන් හැදෑරිය නොහැක. අවරදිග ම පඬුවෝ අන්‍යවූ ශිෂ්ට භාෂාවන්ගේ ග්‍රන්ථ රත්නයන් ඒවූ පරිද ස්වකීය භාෂාවන්ට නඟා ගනිද්දී අපේ බොහෝ ගත් කරු තමහට හමුවූ අන්‍ය භාෂාවල ග්‍රන්ථයන්හි වූ මධුරතර පෙද තමගත්වල ස්වකෘතීන් මෙන් රුවාගත්තාහුය. ඇතමෙක් ශබ්ද සක් කරණු වස් තමතමන්ගේ මතිමාත්‍රද එක්කිරීමෙන් මුලින් තිබූ මධුරකොමලත්වය වනසාදැමූහ. මෙයට බොහෝ සුන් දැක්වියහැක. මින් සාහිත්‍යයට මූල ග්‍රන්ථ ඒවූ පරිද්දෙන් පරිවර්තනය කිරීමෙන් ලැබෙන විශිෂ්ටතර ප්‍රතිඵල නොලැබ ඉන්නිසා ගතානුගතිකත්වය හා වානර අනුගමනය අත්හැර ද සාහිත්‍යයාගේ වර්ධනයට අපේ කවීහු ප්‍රොත්සාහිවියයුතු කාල මේ වෙත්.

මහකවි ශ්‍රී කාලිදාශයන් විසින් විරචිත මේ රමණීය මේ දූත කාව්‍යය සවිස්තර අර්ථ වර්ණනා සහිතව අද ශිෂ්ටවූ බො යුරෝපීය භාෂාවලට පරිවර්තනය කරගත සාදරයෙන් භා කරණමුත්, එය අප හමුවෙහි එතරම් සතුටු දායක තත්ව නැත. මේ කාව්‍යය සහ එහි කර්තෘ සම්බන්ධයෙන් කියයුතු කරු මෙහිම ප්‍රස්ථාවනාවෙහි පෙණෙන බැවින් ඒ ගැණ වැඩි අප විසින් මෙහිදී කියනු නොලැබේ.

සන්දෙශ ලෝකයේ ශ්‍රෙෂ්ටතර පදවිය දරණ මේ අති රම සංස්කෘත කාව්‍යය අප පුරාණාචාර්‍යවරයන් විසින් ගෞරවණ සම්භාවිත බැවි වෘත්තරත්නාකර ව්‍යාඛ්‍යානාදි ග්‍රන්ථාන්තරව පෙනෙන අතරම සිංහල මහාකවි ශ්‍රී රාහුල සංඝරාජයා වහන්සේද උන්වහන්සේගේ දූත කාව්‍ය නිර්මාණයෙහිදී මෙ

ගුරු තැන්හි තබාගත් බව මෙහි 9-35-41-54-64 යනාදි ශ්ලෝකයන් සමග සැලලිහිනි සන්දේශයෙහි පෙණෙන 16-21-51-48-8 යන කවි සසඳ බැලීමෙන් අවබෝධවේ.

මේ මධුරතර අති ප්‍රසිද්ධ කාව්‍යයට ලියනලද පුරාණ සිංහල අර්ථ වර්ණනාවක් ඩී. බී. **ඝාණබොක්කේ** මන්ත්‍රීශ්වරයන් විසින් වර්ෂ 1893 දී සංස්කරණය කොට ප්‍රසිද්ධ කරණලදී. ඒ සංස්කරණය දුරාවබෝධ බැවින්ද, පද්‍ය කාව්‍යයක් පද්‍ය කාව්‍යයකටම පරිවර්තනය කිරීම වඩාත් යෝග්‍ය බැවින්ද, රත්දෙඹේ මහාචෛත්‍ය පිරිවෙන්හි උප ප්‍රධාන රාජකීය පණ්ඩිත වලගෙදර **සෝමාලෝක තිස්ස ස්ථවිර** ස්වාමිපාදයන්වහන්සේ විසින් මෙහෙයනලද අප විසින් මූල ග්‍රන්ථයෙහි අර්ථ හැකි පමණ වෙනස් නොවෙන ලෙස විශේෂ පරිශ්‍රමයෙන් යෙදී මෙය සිංහල කාව්‍යයට නගනලදී.

මෙහි පැණෙන ප්‍රස්තාවනාව කරුණා පූර්වකව ලියාදුන් අපාචාර්ය්‍ය පරම්පරා නැමති මුක්තාවලියෙහි මහාර්ඝ මුක්තාඵලයක් බඳුවූ බෙන්තර ගලපාත රජමහා විහාරස්ථ ශෛලාන්තායතන පරිවෙනාධිපති පණ්ඩිතාචාර්ය්‍ය බෙන්තර ආනන්ද ධර්මදර්ශි **ශ්‍රීසරණංකරාභිධාන** ප්‍රධාන සංඝනායක මාහිමියානන්වහන්සේට හා දුරාවබෝධස්ථාන විසඳීමාදියෙන් අවවාද දුන් අපාචාර්ය්‍ය කළුවාමෝදර බෙතකාරාම කඳෙවිහාරස්ථ ක්ෂේත්‍රාරාම පරිවෙණාධිපති අති ගෞරවාර්හ පොතුවිල **කීර්තිශ්‍රී වාගීශ්වර විනයාචාර්ය්‍ය ශ්‍රී සරණතිස්සාභිධාන** ප්‍රධාන සංඝනායක මාහිමියානන් වහන්සේටද අපේ සාදර ගෞරවස්තුතිය පුදකරමු.

මෙයට,

K. H. De S

Post Office
LINDULA.
14-8-32.

මෙඝදූත කාව්‍යය.

නමව් මුනි සරණ

1

දෙ ස ත ට ප මා කිසියම් යකකුගෙ කුවෙ ර
ව න ස ට ද මා ඔහු සැම තෙදබල නො හැ ර
ම න තු ට ළ මා පියකතගෙන් විරහ ක ර
ව ස ත ට සෙමා දඹුවම් යැවි දුරු කත ර

2

සි නි දු සිහිල් සෙවනැ ති තුරු සැදි රම ණී
හ රි දු තිරිඳ නැහැමෙන් පින් දල ගිහි ණී
ප සි දු අසපුවෙහි රම්ගිරි නම් කල ණී
ස මි දු අණ සෙ විඳිනට විය විරහ ගි නී

3

ර න් මිණි වළලු ගිළිහීමෙන් හිස්වූ ක ර
ම න් පෙම්බර සොඳුරි වෙත බැඳි ආ අතැ ර
කා මි සැප ලොබින් ගිලෙමින් රු දුක් සයු ර
ර ම් ගිරියෙහි විසී ඒ සේවක කුවෙ ර

4

ග ත වූ න සඳ මාස ගණනක් මේ කෙමෙ නි
ලෑ බු දි න ඇසළ මස හෙබි දළ සහ කුඹි නී
දි ය සැ න හෙන රිසිවූ මහ ගජනකු ලෙසි නී
ස සො බ න මේ කුළක් දුක ඒ යක් සොවි නී

5

එ ම න ර යහන් අතවැසි නොත කඳුලැලි ක
බොහොකර බැලී ගත කිරළුන්ට හැබි දෙ න
පි ය ස ර සමාගම ඇති අය ද පොළඹ න
ද ල ද ර කියනු කිම විරහින් හට දස න

6

පි ය බ ඳ වෙනෙහි තම සුවදුක් පැවසුම ට
මනා නද අයකු ලදිම් සි දූ මෙහෙවර ට
ල ද පු ද නව කෙළි ද කුසුමින් ඒ අබ ට
හ ද ඔ ද වැඩි බිණී කන්කළු බස් සතු ට

7

ඉ දු ර න් ඇති සතන් ගෙණ යා යුතු සඳෙ ස
ගි නි දූ මි සලිල සුළඟින් සැදි මේ කෙළෙ ස
කා ර නො මි දැ සි නො දැන යැදි ලිය සොඬ පිස ස
වි දි ම න් මද දනි ද පණ ඇති නැති වෙන ස

8

නි ප න් උතුම් කුල ලෝ වැසි ගරු කර නා
පු ර න් දර සෙනවි රිසි රිසි වෙස් දර තා
ස ප න් කම් දනිමි මම තොප-වියො දුකි නා
ස ව න් දෙව් බසට ගැතිවීමෙන් කිය නා

9

ම ග ත් තෙද ගුණැ ති උතුමකු වෙත පැමි ණී
තොලත් නමුදු පිහිටක් යැද කිසි ලෙසි නී
ප හ ත් අයකු හට ගුණ සුන් ගැති වෙමි නී
සෙ සි ත් ලබන සහයට වැඩියෙන් ගිහි ණී

10

හි රි හැ ර ප තා දියනෙත් තද සැඩ රැසි නා
ද ල ද ර මෙතා සත සතසත සිහිලසි තා
ත ද වෙ ර යු තා යක් රද දුක් දුන් මදෙ නා
පෙ ම් ද ර සා තා වෙත යව මෙහසුන් රැගෙ තා

11

කැ ප වුත යක් රදුන් හට සැදි වනෙහි පි ට
ක ප ලත මුදුන් සොමි සඳරැස් වැද සුම ට
ඔ ප වැඩි පහ පෙළැ නි හෙල කැල්මෙන් රුව ට
තොප යා යුතු ය අලකා නම් පුරවර ට

12

නැ ග ග න තුඹට තුඹ යන කියඹු උස් තො ට
ම ග ය න 'ගන බලන සැනසිලි ලැබ සිත ට
සැ ර සු න මෙ තුඹ දුට අත්හට නොවූ තිව ට
මෙ ම ද න සරි කවුරු දුක් දෙති පියඹුන ට

13

වැ දි වැදි මද පවන තා යන කල සෙමෙ නා
සැ දි වම් පසෙහි සියදද නද රැව් නඟ නා
වි දි ලෙද ගැබි දෙවන තා සෙව් යගදස නා
බැ දි මල් වඩම් වැනි තොක් පෙළ තුඹ සර නා

14

ස ම හ න් සැපත විඳ විඳ සිටිය හිමිස දේ
සි ය තැ න් සිට තියැලි දින ගැණුමෙහි නිබ දේ
නෙදු කින් එක පසින් හෙව වැසි විරහ ඇ දේ
වෙසෙසින් දකුව තගෙ ඒ සොහොයුරිය න දේ

15

ය ළි මි න් අප දෙදෙන පෙම් ඔකඳ සාග රේ
ස තු ටි න් ගිලෙන බව ඇගෙ සිතට නම් නි රේ
වෙසෙසින් බොළඳ මුදු කන සිත කුසුම් යු රේ
නොම දින් දැඩිය පෙම් හැඟුමෙන් යුතුවූ ව රේ

16
ති ර ව ස නට කදුළු මල් සත්දෙන සු ර ස
නාගෙගොසස මින් මන් බැඳි විල වෙත ම න ස
නු බ කු ස නැග නෙලුඹු දලි ගෙන මග පි ණි ස
ර ද ග ස සබඳ යෙන තොප සහ නෙක් කෙලෙස

17
මි තු ද මි පැරණි බැඳි නුඹෙ වියොවින් සොවින
උ ණු සු මි කඳුළු කැම හෙලනා මුදු පෙ මින
ග රු ර මි පදෙන් කල සලකුණු මෙම ගි රි න
ගණු පෙම් බර මිතුර අවසර සිප බැ තින

18
කා න් කළු රස හසුන් මතු පවසමි සොඳු ර
පැ න් මද සඳෙහි ගෙණ ගහුලැල්ලෙන් නොබ ර
ස න් සිදුවන විඩා ගත ගිරි කුලිනි ස ර
දූ න් අස න යන මග සලකුණු දෙව් මිතු ර

19
දි ය මි දෙ ලි න් සැදි මෙතැනින් නැග ග ග න
ඔ ද දි ගැ තු න් කර බුන් තුරු දෙස ව ඩ න
න ද සු ල ගි න් ගිරි හිස ගෙන යසි සැලෙන
ළ ද සි ද ඹු න් දකු උඩනැගු යුතු මූ වි න්

20
දු ල් මිණි රැසෙ වී දෙව්දුනු කැල්මන් නඳ න
නි ල් නුඹෙ ගත වැටෙන පෙර කදු ගැට මනි න
ම ල් නැබ ගත් සඳෙහි ගවපල් වෙස් පොර ණ
පි ල් කළඹෙ වී පැළඳි දසරුවැ අති සොබ න

21
ආ ල කළු නො දත් බැම ඉඟි මුදු පෙමි න
බා ල ගෙවිලියන් දෑස දෑස රිසි ලෙසි න
මා ල සොනට නැග සී සුවඳින් නෙවු න
පැ ළ දිගට වී ගොස් උතුරට වඩ න

22
නි වි ගි නි ලැව් පොදින් ගමනින වි ඩා වූ න
පි ලි ග නි මෙ තොප "අඹකුළ" බැනි ව ඩා ම න
ස පැ මි ණි මිතු කුදුද ගුණ සල සනා නැන
ගු ණ යෙ නි වැඩි තුමකු ගැණ තිම සනා වෙන

23
ර න් වන් වල් අඹින් විලිකුන් වැසි කූ ළ ට
ව න් සප් දරණ පැහැ තොප ගොස් වන් සා ල ට
ම න් විසිතර බලන සග වැසියන් නෙන ට
පු න් පියයුරක් මෙනි මිහි ලලනගෙ දූ ර ට

24

ල ද වනසර රුඳුන ඇති බෙයද "අඹකූ ලේ"
හි ද මොහොතක් යෙත වින්ද ගිරි පතු ලේ
ලෙ ද පුද අවසණෙහි ගජමත අළු විසු ලේ
සෙ ද යව දුක නදිය "රේවා" නම් ළහ ලේ

25

ව න ග ජ තු න් මද වැද සුවඳින් සුර ම
එ ම න දි යෙ න් ඔද සිඳි දඹ බෙයෙ වැද ම
රි සි වි ල සි න් හැරගෙන දිය වී බැර ම
න ද සු ළ ගි න් නොසැලී වඹනේ වහ ම

26

ඉ ස ඉ ස රෙ න් තොප යන බක්මී දෙප ස
අඩ කෙ සු රෙ න් නිල් රන්වන් වෙයි සිර ස
නව කැ කු ළෙන් කඳුළු දුවි මිහි ගඳිනි ර ස
වෙ න ස කි ඉ න් දද මුව නා වැඩි සතො ස

27

රෙන් ගනු සමත් කෑදැති බලමින් පෙළ ට
ව න් කන කොකුන් ගනිනා ගුගුරන කල ට
ල න් වී වැළඳි පියගත බිය වැද සිත ට
සු න් දර සිදුහු ගරු බුහුමන් කෙරෙති න ට

28

නොකා කුඹුක් කුසුමින් සුවඳවූ නො ම ද
දූ කා ගිර ගිරෙහි පිල්බර වැඩුණු ඔ ද
කොකා රැවින් මත්වී කෙළ කෙළ නො ඉ ද
සැ කා මෙ මට තොප වහ යනුවට සබ ද

29

"ද ස න දෙසට" යෙන දුනුකෝ කුසුමයෙ න
න ද න වේය උපවන රන්වන් රුවි න
වි ම න දෙවොල දද කැදලින් වෙයි ඉදු න
ප ලි න වේය දඹ හස මනසට සැරෙ න

30

ප ත ළ දෙසෙහි ගොස් "විදිසා" පුරවර ට
ස ස ල රළ පෙළැති මුදු බැම ඉඟිති ඉ ට
කොමළ උවන වැනි "වෙතවති" නදී තො ට
අ ස ළ මිහිරි දිය බොනු මැන රිසි ලෙස ට

31

ස ම ගි න් වෙසඹු නුවරැන් මලවි කෙළි කො ළ
නොම දින් සුරති ගඳ පතුරන "නීස" කු ල
කු සු මි න් කොලොම් පිරි තොප හද බැතිනි ද ළ
පි ළි ග න් නියක් වැනී එහි ගිම් නිවා ප ල

32

මං දේ ඉවත වූව ද තගෙ මගිනි ස ර
'ළ දේ නිසුර'ම වැද මතු මගල් තු ර
ලෙ දේ විදුලි ලෙල නෙතගින් බලන ස ර
සොදේ දූතා ලබනු කොත් ලද පල මිතු ර

33

ස ර ස මිණි මෙවුල සුළිනැඹ සැට පැකි ළ
අ ල ස හස ගමන තනබර පුලුළුකු ළ
සු ර ස බස නැතද නිරවිඳි නදිය සා ළ
නොලස බඳ වැළඳ රසපහස විඳ ප ළ

34

පි ය තොප විරහයෙන් තැවී සන්දු නදි ල ද
වි ය පඬුපැහැ පරණ පත් දෙපස තුරු වැ ද
ගි ය කාල ගැන සිතා වැලපෙන ඇය නොම ද
දි ය දී ඔකාද කොට යළි යව පිය සබ ඳ

35

පෙර උදයන සමයෙ පරසිඳු දනන් විසී
සු ර පුරෙන ඩක් වන් නෙත් සිත් කරන විසී
ව ර තර අවන්තී දෙස එකලු සාළු රසී
පු ර සකි විසාලා දකු තගෙ වඩන රිසී

36

ම ද මත් විල් ලිහිණි කන්කළ නද ඇද ම
ම ද මද පිපි පියුම් මල් මූවරද වැද ම
ම ද මරු සිපා නදියෙන් එන අති සුර ම
ළ ඳ මද විඩා සනසයි සලෙලකු ලෙස ම

37

සු ව ඳ සාළු වරල් දූල් කවුළුයෙන් එ න
නො මද දුමින් ගත වඩමින් ගෙසිකි ග න
ස බ ඳ පෙමින් දෙන රඟ දූසා ලතු දියෙ න
බො ළ ඳ පද පැනෙන පහතුළු හිඳ වඩ න

38

ශ ඳ චණි නදිය පිය දිය කෙළු සාළු සුව ඳ
වැ ද එන පවන ලෙල විත උයනැති අන ද
ල ද පුද සඳ මුහුණ ගෙල සදිසැයි සබ ඳ
න ද තිලොගුරු හර පිවිතුරු දෙවොල වැ ඳ

39

අ ව ර න් ගිර සැපත් වනතුරුම දින සා ර
වෙන අන් කාල ගිය ද හිඳ එ දෙවොල පව ර
සැදූ යෙන් මහ දෙවිට සැඳැ පුද කරන ව ර
ලැබ ග න් මහරු තුරු ගොස පිරි පල මිතු ර

40

ල ලි ත පෙදෙන් හඩවන මිණි මෙවුල් ද*මා
ස ම ත රඟන තලඟන ගෙන සෙමෙර ර මා
න සි ත ලෙසට පොද දී ගත නිවන ගි මා
බ ල ත මෙතොප අඬැසින් වැනී බමර ද මා

41

න ව බ ඳු ව ද මලක් මෙන් සැඳෑ රැසිනි ර ත
තොප මසබඳ සඳ කඩ උරතල වස ත
ගජ ස ම හැ ඳ රඟනුවස් වැඩි ලෙසිනි තෙ න
වැඩි සි ත න ඳ ගිරිඳු හරදෙස හෙළසි ඝන ත

42

ත ද ගන දුරෙහි එ පුරෙගි ලාලන ල ල න
ස ඳ යන ගිම්හු වෙත සමහන් සැප රි සි න
ම ද වත් තොා කොට ගිගුරුම් රන්දම් සි රි න
සොඳ මුදු විදුලියෙන් මඟපෙන්වව සා ල න

43

සැ න සු න විදුලි ඇති රැ මෙතොප එම පු රේ
නි දි යෙ න මඳක් පාරුපතැ ති පහතු රේ
වැ ස දි න සාර සමග නැඟි තිදි ගැට දුරැ රේ
ය ව මැ න මිතුරු කිස කරනා සබඳ යු රේ

44

ඇ සා කඳුළු හරනට සිය කොමළ සා ල
ලෙසා අරුණ වෙත එන හිම් පරඹු ලො ල
න සා ලන කඳුළු පිණි එන මුව කම ල
රැ සා නසන රිවි තට ඉසි කෙරෙයි ද ල

45

ව න් ස ඳ නිමල්ගඟ වෙත නම් යුත් ශෑඹ ර
ම න් න ඳ තොප වැටෙන සේයා එහි රුසි ර
ඉ න් ලෙ ද කුමුදු පෙටි පෙරලෙන බැලුම් ස ර
ම න් බැ ඳ රුදෙන්නට නොතරම් වෙසි මිතු ර

46

අ නි න් දියට නැමි එනදියෙ අතු සුනි ල
ලෙසින් මදක් ගත්කල මුදු සළු සලි ල
ප ස න් තොට නිතඹ පෙනෙනා සඳ තොම ල
ග ම න් කෙරෙද කවරෙක් රිසි සොළ අව ල

47

වැ ද නගෙ දිය බින්දු මිහිතල විය ගඳි න
ඔ ද වැඩි වරණ දෙන නදයෙන් වුණු නද න
වැ ද වැද සිහිල් පිවිතුරු මද මරු හම න
න ද දෙව් ගිරි කුලට යාගන් සකි කාල ණ

48

සමර සැරිනි හර හැරි ගිනිමුවෙහි වෙ ර
අසුර බිඳිත ලෙදවත් තිති වැසි එගි ර
කුමර සිකි යහන් දිය ගෙන ගඟිත්'ම ර
මිතුර කුසුම් වැස්සෙන් නහවව පව ර

49

නද දරු පෙමින් නිලුපුල් ලත කණ රුසි ර
ගෙහ බවන සිළින් ගිලිහුණු ගිරිඳුව පව ර
හරසඳ රු සිත් සුදු නොතැගැති කඳ මයු ර
අනතුරු ගිගුම් කොට නටවනු මැන මිතු ර

50

රැද සඳ කුමර යන තොප වෙණගත් අති න
සිද් ඹුත් සමඟ මගහරි පොද ගැන බියෙ න
ලෙද නදී මිහි සුසැදි බිලි කළ දෙන් ලෙසි න
රද රන් තිදෙව් යස පුදනට ලස නොව න

51

සොරු ගුරුළු දද පැහැගත් තොප සබ ද
උරු ගැනුම ලෙස දිය එහි පැමිණී ස ද
දුරු සිට බලන සඟ වැසියනට න ද
හරු ලෙස පැනෙයි ඉඳුනිල් ඇවුණු මැ ද

52

එසින් තෙරව ගොස් දස පුරයෙහි ලක ල
නුවන් නදන කොද පිරිවැරු බමර වැ ල
ලෙසින් උදුල ළඳ ලියහට අති කොම ල
නුබින් පෙනි පෙනී පිය සකි සඳිති ප ල

53

කඹර තුළට තද පොද නා දෙවන ලෙ ස
රුදුර රද පැමිණී මුව විද සැර සහ ස
සමර කළ අඳුන පෙර කුරු සෙනඟ ය ස
මිතුර වඩින් පසුකර බඹ සෙව් පෙදෙ ස

54

නැයන සුදෙහි බලදෙව් මැදහත් කාමින
ලාලන රේවතිය නෙත් පිළිබිඹු සැදුන
ලංබොන සුරා සෙව් සරසවි නදී දියෙන
නායන මැනවි ඇතුළත පිවිතුරු වෙමින

55

හිමං ලයෙන් කනකල කුළ'සළට බ ට
අමං පුරට ගිනවුන සාගර ගො ට
කමං රුපු මතෙහි වැද පෙනිණි හස කො ට
උමං වෙහෙස වන යව බාරුසි ගඟ ට

56

නි ම ල් ඒ අඹරගඟ පිවිතුරු නද නා
තලෙල් විනම් දියබොන ලෙස බට සඳි නා
ළ කා ල් නසේයා සුර ගජ මේන් පැනෙ නා
එ කා ල් නිරද සඹුනා බැඳි වැනි නොතැ නා

57

නැඹි න් සුවඳ කස්තුරි මුව ගල් තෙලෑ නි
හි මි න් වැසුන ගිරිකුළ මත සුදු පැහැ නි
ගි ම න් නිවන ලෙස මොහොතක් සඳ තැව නි
ය ග න් ඉසුරු නෙල ගව ගත් කලල් යු නි

58

වැ ද වැද පවන ගැටුමෙන් නිති සරල තු ර
ත ද ලැවි ගින්න නැඟි දමනා වල සෙම ර
න ද එම හිමාලය පෙළනොත් සහස් සැ ර
පොද දී සනසමින් නගමන කර මිතු ර

59

ම ද දිය වගන මත් මතභෙකැ තොප ගොස ට
ර ද මුව එඩි සිතින් වන් සඳ ලෙන් පිට ට
බි ද ගත පහන් වැස්සෙන් උන් කර නිව ට
ද ද නැත සිදු නොවන සුරු පෙන්වන් ලොව ට

60

ප න ර සුරන නිති පුද දෙන කර අද ර
සොඳු ර ගල් තෙලෙහි සැදි පව් නසන ව ර
රු දු ර පද ලකුණ පැදකුණු කර පව ර
අ ජ ර අමර ගණ සිරි ලැබගන් මිතු ර

61

කා න් කළු මියුරු නදදෙන වෙණ පවන වැ ද
තු න් පුර විජය උර හර ගැන වැඩුන ඔ ද
කි න් නරඟන ගයන ගී මිහිඟු බෙර න ද
මෙ න් නො ද දුනොත් නද සර හර රූහුම ස ද

62

පෙර බිහුරුම යසසට මගවුන අම ර
ෂදුර හස කොන්ස ගිරි සිඳුරෙන් තුඟු පව ර
න ර සී පදස මෙන් දෙස හැරී බලි අසු ර
ප ර වැඩ රිසින් යව උතුරට ඉටු මිතු ර

63

පොරණ රවුළුහට සෙලවිය නුහුන ත ද
ද ප ණ සදිසි සුර සුන්දරියන්ට න ද
බ ර ණ සඳ හසසෙ තුඟු කුලෑ නි සරි නො ද
ව ඩි න මැන කෛලාස ගිරියට පිය සබ ද

64

අ දු න් සාවෙක පැහැගත් කැපු සිනිඳු කො ච
නා දු න් මෙතොප ලුංවෙන හෙළු ගිර මෙන ච
අ ව න් රජහු දසරුම වයමින් රුව ච
නුව න් පිනයි නිල් සළුවක් ඇඳි ලෙස ච

65

ම ත් ව සොළු දෙලෙන් සප්වල පැර එකු ළු
යෙත් නාම් උමාහර අනගෙන පදෙනි ලො ළු
සු ත් දිය ඇතුළු දූබිතොට ගෙන බැහිති ද ළු
වෙත් මැන ගිනක් නැහුමට මිණි කුලට දු ළු

66

ල ල ලාලන පුරකල ගිම් හිසා නැ වී
ව ල මිණිවලින් ගවමින් දියගෙන නද වී
ලොල කෙළි දෙලෙනි නට යා නුදුතොත් ගැල වී
ද ල ගිගුරුමෙන් උන් බිය කර යනු මැන වී

67

ද ල ද ර මෙතොප හෙම් තඹරෙන් වැසි නද නා
පි සි යු ර රැගෙන දිය මානස නම් විලෙ නා
නා ද කර ඇසිල්ලක් එරවන දී පව නා
සු ර තු ර ලපළු සළු ලෙලවා කෙළි කෙළි නා

68

මු තු දු ල් ලමින් ගෙතු අඟනක කියඹු සරි
තොපකල් වලා වැදි තුඟු පහ පෙළිනි පිරි
කරලොල් අඹුරු සළු ඇඳි මියුලැසක සරි
ම න ක ල් පුරට වඩු අලකා පිරුණ සිරි

69

ගිගු රු ම් මිහිඟු බෙර විදුලිය ලලිත ක ළු
සි තු ව ම් සුරිඳු සැව් ඇතුලන පිහිටි ද ළු
න ද බි ම් මුවා ඉඳුනිල් තුඟු කොතිනි දු ළු
ම න ර ම් එපුර පහ තොප සම වෙති ලක ළු

70

ලී ල කමල අත සවනත මහරි ම ලී
බාල කොඳ කියඹු බක්මී මැද වර ලී
ආල වදන් ලොත්රෙන් කුරවක මුහු ලී
බාල නන එපුර බල සැරසුන ලක ලී

71

සැ ම ක ල් සුපිපි තුරු වැසි මත් බමර මු ළු
පි පි ව ල් තිති හසන් පෙළ කළුමිණි මෙවු ළු
සි කි පි ල් හඹා රැව්දෙන තිති අඳුරු මූ ළු
සු ව ම ල් සඳරැසින් හළු එපුර සිත් කා ළු

72

සතුටින් මිස කඳුළු අන්කිසි ලෙසින් නෑ — ති
මනයොන් සැරෙන් මිස ගත වෙහෙසුමක් නෑ — ති
පෙමයෙන් දුකි විනා අන්කිසි කලහ නෑ — ති
යොවුනෙන් නොපිරිහෙන බූ එහි වසත රෑ — ති

73

කොමල උතුම් කල් සහ එපුර යක් රැ — සේ
අතුල කුසුම් සරිතුරු මිණි බිමෙහි දි — සේ
ලකල සඳළු වැද විඳ මිහිරි තුරු ගො — සේ
නිමල අමරතුර මී බොන කැමති ලෙ — සේ

74

සුන් දර යොවුනගත වැද එන අඹුරු — සූ බ
මන් මරු විඳ මදුරු තුරු සෙවන — ලෑ බ
රන් වැලි ගැසීමෙන් වැසි මිණි සොයා — ලෑ බ
ඝන් තොස කෙළි කෙළිති නිති සිතු වඩා — ලොබ

75

සොම් පල සදිසි නොලබර නිතඹ සියුමැ — ලි
පෙම් බර කොමල කල හැඳි සැම දුහුල් පි — ලි
කාමි දෙව් විදි සලෙල ගත්කල වැදම වි — ලි
යම් පල නැතද වත්සුණු මිණි පහනෙ ගෙ — ලි

76

පවතින් මතු මහල් පැමුණුන දල දර — න
පොදයෙන් නසා විසිතුරු සිතුවම් කල — න
සැකයෙන් කිමෙකැ සිතතුළ තද බිය වෙමි — න
සොරෑමෙන් සිදි බිඳී වහයසි දුම් වෙසි — න

77

කෙළිකොල අවල වෙහෙසට ගත පත් කොම — ල
පියකල එපුර සැනසෙන සිරි යහන් ව — ල
නැබුදුල මහරු සඳකාන මිණියට දුහු — ල
ගෙනදල ගිම් නිවා ගත සනසන ලකා — ල

78

නිදන් අනෙක නිම කළ නොහැකි ඇතිස — ර
නිතින් සලෙල දිව වෙසඹුන් ගෙන එපු — ර
නොමින් කුවෙර යසගයනා සහ කිනු — ර
පසන් උපවනට පිවිසෙති ඔකඳ කා — ර

79

සවතින් හුණු රුවන් පියුමෙන් බිඳි — පතින
ගමතින් මදුරු මල් මුහුලින් — සැලුන
හුයසුන් හරින් හිස පළඳින මුතු — දලින
වෙසඹුන් මඟ මෙයයි දූතගත හැකා — අරුණ

80

කුවෙර සබඳ සඳ කඩ එපුර වැසි නි සං
ස ම ර බමර සැර හැර දැමූ නමුදු තො සා
අ ද ර බොළඳ සුලලිත කොමළ මියුලැ සං
ස ම ර සැර කිරිය කළෙ බැම නෙතිනි ය සං

81

දෙ න ය න අඳුන තොල සරසන පැහැ නද න
ස සො බ න රුවැති සුසිනිඳු සළු පිළි බර න
කා ර ව න මනවිසී ලතු පද සර සද න
රි සි මෙ න සුරතුරින් ගෙන එහි ලිය සැරේ නා

82

කි නු රි ඳු විමන බඳ උතුරින් පිහිටි ස ර
දූ නු ඉ ඳු සරි රුවන් තොරනින් දිලි මස ර
නැතුපැල මදුරු තුර පිපි උයනෙ පෙ ර
දනු මැ න අප නිවස සිරිපිරි අලකා පු ර

83

වැ ඩූ න සතොස හස තොප දුටු මනස වි ල
ග ම න අතැර වැසි පස් පියුමෙන් ලක ල
නා ද න පඬි පෙළැති මරකත මිණිනිඳු ල
ඈ දි න ගනුව සකි දුටු මනරම් ගෙවි ල

84

එ ම වි ල් තෙරෙහි රතරඹ වනිත පිරිවැ රැ
ඉ ඳු නි ල් මිණින් කළ කුළු සහිත විසිතු රැ
මගෙ කල් කෙළි දෙලෙන් පසුවන සෙල සොඳු රැ
තොපදුල් විදුලි රුඳි දුටු සිහිවෙසි මිතු රැ

85

බැඳි කුරවක යොහොඹු ලිය මඬුවට අස ල
සු දි ලෙන ලපල'සෝකා පිය පහස ලො ල
වි දි නට දෙතොල මී පිය මාසේමක ල
සැදි තුර කෙසර දකු අප උයනෙහි ලක ල

86

මැ ද එම කෙසරසෝකා පුවරුවෙ අ ම ල
බ ඳ රත්යටික මරකත මිණියෙන් ල ක ල
ල ඳ වල නදින් නැටි-විසි සැඳැගෙල සු නි ල
මෙද සළකුණෙකි අස තව සකිසඳ කොමල

87

ඇඳිදෙර පසෙක යක්රූ නම් සක් පියුම
ම න හර අප නිවෙස දකු මැන කර නියම
ලෙසගිර අවරගිර පත්සඳ වන පියුම
සි රි ස ර එහි මදය මගෙ වියොවින් බැරම

88

සැනීන යන පිණිස දලගත හැර ලමින
රැගෙන කළඹ වෙස හිඳ කෙළි සෙලෙ රමන
සෙමින මද විදුලි රැලි හැර හැර නයන
බලන මැනවි අප විමනත තුළ කළන

89

සිහිනිග බර නිතඹ ලෙස ගමන සියුමැ ලි
නෙතුම්ග නයන දත් මුතු ගැඹුරු නැඹ දි ලි
පියයුග මදක් නැමි රතු දෙතොල බිඹු ස ලි
කොංමළග දකු පළමු බඹ මැව් ලියසෙ දි ලි

90

හිමි ගෙන් වෙන්වූ සක්වා ලිහිණි පියයු ර
වියොවින් දුබල දිවි සරි මගෙ පිය සොඳු ර
හිම යෙන් නැවුන සරසක යුර කල සිසි ර
රුසිරෙන් දූත් පිරිහි ඇතියයි හගිම් ස ර

91

නිතර සුසුම් හෙලමින් පිය තොල කොමල
සතිර වියලි ඇත නද නෙත් යුග ඉපිල
වැතිර කියඹු ඇති අත තැබු වත දුබල
අයුර සිතම් තොප වැසි සොම් සඳ මඩල

92

නැවත සමාගම වන ලෙස දෙවි යදි න
එනැත අදින මාරු හෝදල සොවි න
පුවත අපගෙ සැලලිහිණිය සහ බෙනෙ න
දකින මැනවි සකි මගෙ පෙම්බර ලල න

93

වෙණ කබමින් ඇඟෙකි වැසි වැරහැලි වලින
හෙණ කඳුලැලි තත් මත පිස පිස ලමින
ගුණ ගී මෙමා ගැන ඇස බැඳි ලෙස ගසන
වෙන නැන බලව සිහිකර කර දළ සොවින

94

විරහින සිරිත මෙන් වසනට සිතු සැනහී
එනදින ගණන සිහිකර කර එලි පතෙහී
ගැණගැණ කුසුම් තබමින් හෝ සිය සිතෙහි
රිසි මෙන මං සමග තුටු වෙන දකු විරහි

95

ගෙවතක් දවල් කල බලි පුද ඇ දෙසින
නිදිවත් නැත රැයට සිත දළ දුක් බැවින
හිතවත් සබඳ එහෙසින් නිස කල ලලන
සුමපත් කරන්නට බල දී මගෙ හසුන

96
අඹසඳ ලෙසින් රූ සපුවෙන් පිරිහි ය   න
හෙවඑක ඇළිත් බිම විරහින් සුසුම් ල   න
නෙතකඳුලැලින් සිහි කෙරෙමින් පෙර හඬ   න
ස කි ස ඳ බලන් සනසන්නට මපියග   න

97
සැරසිලි හැරි කියඹු දික්වූ තෙක් කපො   ල
සියුමැලි අදර පහරන සුසුමින් සස   ල
මන කලි සමාගම සිහිනෙන් වනසෙ ලො   ල
කඳුලැලි පිරිනෙතින් නැති නිඳි පනයි ක   ල

98
වෙන් වන දිනෙහි මල්පටි අත්හැර වර   ල
බ න් වෙණි මිදිය යුතු යලි මා පැමිණි ක   ල
සු න් දර වතින් නිය නොම කැපූ අතින් ද   ල
න න් වර උඩ නගන්නී මගෙ කල කොම   ල

99
ක ද ගනවලා ඇති දවසක නොම පිපු   න
නොද හැකුළුන පියුම් සරසක සිරි සිරි   න
ස ඳ රැස් අම සිහිල් එන දූල් කවුළුයෙ   න
ල ද ඇසිපිය කඳුලෙන් බරවී නැමෙ   න

100
ස ක ල බරණ හැර සියුමැලි කොමල ග   ත
දූ බ ල බැවිනි තබමින් යහනෙහි හෙ   ත
ප බ ල විරහ දුක් විඳිනා පිය එක   ත
එ ද ල කඳුළු නොපගෙන් සලවනු නිය   ත

101
අ න හැ ර අවෙන් වැඩිවන නිබඳම සිහි   වි
පි ය ද ර මම දනිමි මට ඇති මගෙ ගිර   වි
කි සි ව ර නොසිත බෙනෙමියි බොහො දෙඩමලු   වි
සොහොයුර නොබෝ කලකින් නුඹටම දූනෙ   වි

102
ම හ සු න් රැගෙන මියුලැස වෙනවන්   ස ඳි න
අඳු නෙන් නොර අලක රොදයෙන් කොන   වැ සු න
වි ල සි න් සුබ නිමිති සැලෙනා වම්   න ය න
සොබ මන් නිළුපුලක් වැනි මින් වැද   සැලෙන

103
සු ර ති වෙහෙස දුරු කරනසෙ මැඩි   අ නි න
නොමැති බොහෝ කලකින් මුතු දූල්   ර සු න
පැ හැ නි රඹකඳසෙ වම් වටොරද   සොබන
නි ම් නි පෙර සිරින ලෙලදෙයි පිය   ක ල ණ

104

මෙ සේ නිමිති දූත මගෙ පෙම්බර බොළ දී
තොසේ වී මදක් වත් ලදහොතින් නි දී
ගො සේ නොකර පුබුදින නෙක් හිඳු පැහැ දී
ර සේ පහස වරදිසි සිහිනෙන් පිබි දී

105

අ ළු ය ම් කලෙහි මාලති කැකුළු ලෙස ර මා
මගෙපෙම් බර කොමලි පුබුදින විදුලි ද මා
සැග වු ම් කොට සනසමින් මුදු සුළඟ හ මා
ම න ර ම් බසින් කිය මතු දෙන හසුන මෙමා

106

පෙම් බර ලියන් වෙත යන සැමිහු මගරැ දී
ගු ම් දී සුහු කරන විරහින් වෙත ළබැ දී
පෙම් හසුනක් රැගෙන ආ තොප වෙත පැහැ දී
ම ම් දල දමරම් තොප හිමි සුමිතුරැ බොළ දී

107

ර ස බස මෙසේ පවසන තොප පිය කොම ලි
ලෙස රම සීතාවී හනුමා හමුවූ ක ලි
දෙස තොප සවන දෙනනරඹන තුටින් පි ලි
ර ස සුත් ගෙනා හිමි මිතු හරි ලද තැවු ලි

108

සන ස න ලෙසින ඇය මගෙ සුමිතුර ප ර ම
සැ ම දි න දුකින් වෙන්වූන ඇය සිහි සා ර ම
කිය මැන වෙසෙන බව රම්ගිරියෙහි මෙ මම
මෙ ම දන විපත් පැමිණියවුන්හට සු ර ම

109

ලෙ සින් කම් විරහ වුනමුත් බඳින් බඳ
හොතින් කඳුලු පිරි නෙත් කඳුලෙන් තෙ තද
ග නි න් ගතද නැගැයෙන් නැහැයද බො ළද
මු වි න් මුවද කිය සිපගත් බව වැ ලද

110

ර හ ස් නොවන කියහැකි යෙහෙළින් මැද ද
නි දෙ ස් වදනා වුව මුව පහසට ළ බැ ඳ
ර හ ස් ලෙස කියනු ලොල ඔහු දුක්ව ගි ඳ
මෙලෙස් කිය මට තොපහට කියන ලෙ ද

111

ග න සමිවැල්හි ලෙල මිසුලැසෙනි බැ ලු ම
ව න සේකරෙහි තුඹු ගඟ තරඟෙහි දෙ බැම
ඈ න මුදු වරල සිරි ඇස් පිල්නි මෙ සැම
නැ ස එක දෙසෙහි අහො නිගෙ සැම රුව සු ර ම

112

ඇ ඳ   තොප රුසිරු රුව හිඟුලෙන් ගල් තෙලෙ   ක
පු ද   යුග වැලඳ ගෙන සිඹිනට සැදි සඳෙ   ක
ඉසද   වත් කඳුලැලින් පිරිගියෙනි නෙත් දෙ   ක
ඒ ද   බැරි විය අහෝ! මෙය රුදු කරුමය   ක

113

බොළඳ   මෙතොප දූත සිහිනෙන් තුරුළු ක   ර
වැ ළ ඳ   ගැනුම ලෙස අත දිගුකර එව   ර
නොමද   විඳින දුක දූත දෙව් වැසි මෙගි   ර
නි බ ද   සලති කඳුලැලි පිණි ලපළු තු   ර

114

බි ඳ   ගෙන ලපළු මුව දෙව්දුරු කිරි වැද   ම
නද   සුවඳින් යුතුවූ හිමගිරි කුළු පිස   ම
ම ද   මරු එන දකුණු දෙසයෙන් තොප සුර   ම
වැද   ගත එතැයි ලොබ කොට සිප ගනිමි ම   ම

115

දි ගු ය ම්   ඇති රැයෙහි දුක්විඳ අරුණ වු   න
ප සු ය ම්   සැපෙක් වෙද එය ඒවත් දරු   ණ
මගෙපෙම්   බරිය ලෙලදෙන ඇස් ඇති නඳ   න
ම ට න ම්   සැපක් නැත වෙන් වූයෙන් තිගෙ   න

116

දූ න්   මේ තොපද මා විලසම අති   රුදුර
වෙන්   වී විඳිනා මුත් දුක කලණියෙ   රුසිර
මෙන්   රිය සක දුක සැප පෙරලෙන   නිතර
ර න්   රස විලස යලි එක්වේන බව   ස තිර

117

හ රා   කරිපු නත දරණින් නැගෙන   මෙමා
දු රා   හැරෙයි පව සිව්මස ගෙවා   ද මා
ස රා   සඳ රැසින් ඔද වැඩි රැයෙහි   අ මා
නුරා   සැප විඳිමු වැඩි සිතු විලස   ර මා

118

වැ ල.ඳ   මගෙළ පෙර තොප නිදියෙන   පි බි දී
නොමද   දුකින් හඬනට වන්සඳ   බොලදී
කි ම ද   අසන සොර තොප අහනක්   වැ ළ දී
ඔ ක ඳ   වෙනු දුටිම් සිහිවෙයි කීව්   ප රි දි

119

එහෙ සි න්   මෙමම ගැන දුර වුන කිසී   ලෙසිනි
නොකරන්   සැකක් මගෙ පෙම්බර නිල්   න ය නි
වීයො වින්   සුරසිරස කලකින් නොවී   ඳි යෙනි
නොමඳින්   වැඩෙයි දින දින පෙමදර   නි නි නී

120

හ සු න මෙ මගෙ දී තගෙ යෙහෙලිය ස නා සා
බ ර න සඳ වැහැප් පැළකුළු ඇති කොලෙසා
වෙනින හැරී විත් ගෙන ඇගෙ බස් සු ර සා
න ද න කරව මා අළයම කොඳ ස දි සා

121

ද ල ගැන යැදි සියොත්නට නොබැන කිසි ලෙසේ
ලොලවින ජලය දෙන මගෙ පිය සබඳ මෙ සේ
මක රුණ කරනුවට නැති නමුදු තුරු බ සේ
විදි මෙන කරනු නිසැකයි පිය සිරිත ලෙ සේ

122

මිත් දම නිසා නැතහොත කුළුණු කොට හ දේ
මිත් දලදර මහසුන රැගෙන ගොස් නා දේ
පත් නොව විරහ විදුලිය සමග කිසි ලෙදේ
සිත් ලෙද කැමති දෙසැවිද සැරද සිරි වි දේ

——:——

ගරුතර පඬිනු දිනු ඉතිහස කළ ලක ර
මන හර ගෙවතු උයනින් මත් බැඳි තිනො ර
සුප තර දකුණු ලක සිරිසර පිරි පව ර
අග හර කළුව මෝදර කන්දේ වෙහෙ ර
කොත් රම පිරුවණදිපති සත් දත් ගැමු රු
කි ත් සිරි වදනිසුරු විනාසැඳුරු පද ග රු
ල ත් සිරි සරණතිස් නාහිමි පද නමු රු
ම ත් අත් තබා වදිනෙම් ගුරු බැතිනි ග රු

රත්දෙණි මහසෑ—පිරුවන්හි විදු අකරවූ
උපපදනැඳුරු පද—පත් ලොසසුන් වැඩෙහි ඇලී
සිව පිරි සුදු සුසිල්—රැකි සිය දිවි දෙවෙනි කොට
හෙලු මගද සකු තකු—අබිදම් සඳලකර දත්
වලිගෙදර සෝමා—ලෝකතිස් පඬි හිමි සඳ
කිවි කුල මිණි කිරුළ—මහකවි සිරි කාලිදස්
නවනළ කව් රසින්—හෙබිසකු මේ දූත කව
නොනසා අරුත් පෙර—හෙලකවට නැඟුවොත් ඉන්
දුහුන දන මන කොඳ—පොබවයි සරුසඳ මෙන්
අවසර ලැබුන බස—ලෙස දිනු මුල්ලපිටියෙකි
සඳ කොමලි කතුරිඳු—කව්නළ බසට ලොල්වූ
හෙල සාහිතට වැඩ—වේවයි පතා ගෙති මේ.

— නිමි. —

මෙඝදූතය

1. කශ්චිත් කාන්තාවිරහගුරුණා ස්වාධිකාරප්‍රමත්තඃ
ශාපෙනාස්තඞ්ගමිතමහිමා වර්ෂභොග්‍යෙණ භර්තුඃ,
යක්ෂශ්චක්‍රෙ ජනකතනයාස්නානපුණ්‍යොදකෙෂු
ස්නිග්ධච්ඡායාතරුෂු වසතිං රාමගිර්‍ය්‍යාශ්‍රමෙෂු.

2. තස්මින්නද්‍රෞ කතිචිදබලාවිප්‍රයුක්තඃ ස කාමී
නීත්වා මාසාන් කනකවලයභ්‍රංශරික්තප්‍රකොෂ්ඨඃ,
ආෂාඪස්‍ය ප්‍රථමදිවසෙ මෙඝමාශ්ලිෂ්ටසානුං
වප්‍රක්‍රීඩාපරිණතගජප්‍රෙක්ෂණීයං දදර්ශ.

3. තස්‍ය ස්ථිත්වා කථමපි පුරඃ කෙතකාධානහෙතො
රන්තර්බාෂ්පශ්චිරමනුචරො රාජරාජස්‍ය දධ්‍යෞ,
මෙඝාලොකෙ භවති සුඛිනො'ප්‍යන්‍යථාවෘත්ති චෙතඃ
කණ්ඨාශ්ලෙෂප්‍රණයිනි ජනෙ කිංපුනර්දූරසංස්ථෙ.

4 ප්‍රත්‍යාසන්නෙ නභසි දයිතාජීවිතාලම්බනාර්ථී
ජීමූතෙන ස්වකුශලමයීං හාරයිෂ්‍යන් ප්‍රවෘත්තිම්,
සප්‍රත්‍යග්‍රෛඃ කුටජකුසුමෛඃ කල්පිතාර්ඝාය තස්මෛ
ප්‍රීතඃ ප්‍රීතිප්‍රමුඛවචනං ස්වාගතං ව්‍යාජහාර.

5. ධූමජ්‍යොතිඃසලිලමරුතාං සන්නිපාතඃ ක්ව මෙඝඃ
සන්දෙශාර්ථාඃ ක්ව පටුකරණෛඃ ප්‍රාණිභිඃ ප්‍රාපණීයාඃ,
ඉත්‍යෞත්සුක්‍යාදපරිගණයන් ගුහ්‍යකස්තං යයාචෙ
කාමාර්තා හි ප්‍රණය කෘපණශ්චෙතනාචෙතනෙෂු.

6. ජාතං වංශෙ භුවනවිදිතෙ පුෂ්කරාවර්තකානාං
ජානාමි ත්වාං ප්‍රකෘතිපුරුෂං කාමරූපං මඝොනඃ,
තෙනාර්ථිත්වං ත්වයි විධිවශාද්දූරබන්ධුර්ගතො'හං
යාච්ඤා මොඝා වරමධිගුණෙ නාධමෙ ලබ්ධකාමා.

7. සන්තප්තානාං ත්වමසි ශරණං තත් පයොද ප්‍රියායාඃ
සන්දෙශං මෙ හර ධනපතික්‍රොධවිශ්ලෙෂිතස්‍ය,
ගන්තව්‍යා තෙ වසතිරලකා නාම යක්ෂෙශ්වරාණාං
බාහ්‍යොද්‍යානස්ථිතහරශිරශ්චන්ද්‍රිකාධෞතහර්ම්‍යා.

8. ත්වාමාරූඪං පවනපදවීමුද්ගෘහීතාලකාන්තාඃ
ප්‍රෙක්‍ෂිෂ්‍යන්තෙ පථිකවනිතාඃ ප්‍රත්‍යයාදාශ්වසන්ත්‍යඃ,
කඃසන්නද්ධෙ විරහවිධුරාං ත්වය්‍යුපෙක්‍ෂෙත ජායාං
නස්‍යාදන්‍යො'ප්‍යහ මිව ජනො යඃ පරාධීනවෘත්තිඃ.

9. මන්දංමන්දං නුදති පවනශ්චානුකූලො යථා ත්වාං
වාමශ්චායං නදති මධුරං චාතකස්තෙ සගන්ධඃ,
ගර්භාධානක්‍ෂණපරිචයාන්නූනමාබද්ධමාලාඃ
සෙවිෂ්‍යන්තෙ නයනසුභගං ඛෙ භවන්තං බලාකාඃ.

10. තාංචාවශ්‍යං දිවසගණනාතත්පරාමෙකපත්නී
මව්‍යාපන්නාමවිහතගතිර් ද්‍රක්‍ෂ්‍යසි භ්‍රාතෘජායාම්,
ආශාබන්ධඃ කුසුමසදෘශං ප්‍රාණිතං හ්‍යඞ්ගනානාං
සද්‍යඃපාති ප්‍රණයි හෘදයං විප්‍රයොගෙ රුණද්ධි.

11. කර්තුං යච්ච ප්‍රභවති මහීමුච්ඡිලීන්ධ්‍රාතපත්‍රාං
තච්ඡ්‍රුත්වා තෙ ශ්‍රවණසුභගං ගර්ජිතං මානසොත්කාඃ,
ආ කෛලාසාද් විසකිසලයච්ඡෙදපාථෙයවන්තස්
සම්පත්ස්‍යන්තෙ නභසි භවතො රාජහංසාඃ සහායාඃ.

12. ආපෘච්ඡස්ව ප්‍රියසඛමමුං තුඞ්ගමාලිඞ්ග්‍ය ශෛලං
වන්ද්‍යෛඃ පුංසාං රඝුපතිපදෛරඞ්කිතං මෙඛලාසු,
කාලෙ කාලෙ භවති භවතො යස්‍ය සංයොගමෙත්‍ය
ස්නෙහව්‍යක්තිශ්චිරවිරහජං මුඤ්චතො බාෂ්පමුෂ්ණම්.

13. මාර්ගං තාවච්ඡෘණු කථයතස්ත්වත් ප්‍රයාණානුරූපං
සන්දෙශමෙම තදනුජලද ශ්‍රොෂ්‍යසි ශ්‍රව්‍යබන්ධම්,
ඛින්නඃ ඛින්නඃ ශිඛරිෂු පදං න්‍යස්‍ය ගන්තාසි යත්‍ර
ක්‍ෂීණඃක්‍ෂීණඃ පරිලඝුපයඃ ස්‍රොතසාංචොපයුජ්‍ය.

14. අද්‍රෙඃ ශෘඞ්ගං හරති පවනඃ කිංස්විදිත්‍යුන්මුඛීභිර්
දෘෂ්ටොච්ඡ්‍රායශ් චකිතචකිතං මුග්ධසිද්ධාඞ්ගනාභිඃ,
ස්ථානාදස්මාත් සරසනිචුලාදුත්පතොදඞ්මුඛඃ ඛං
දිඞ්නාගානාං පථිපරිහර ස්ථූල හස්තාවලෙපාන්.

15. රත්නච්ඡායාව්‍යතිකර ඉව ප්‍රෙක්‍ෂ්‍ය මෙතත් පුරස්තාද්
වල්මීකාග්‍රාත් ප්‍රභවති ධනුඃඛණ්ඩමාඛණ්ඩලස්‍ය,
යෙන ශ්‍යාමං වපුරතිතරාං කාන්තිමාපත්ස්‍යතෙ තෙ
බර්හෙණෙව ස්ඵුරිතරුචිනා ගොපවෙශස්‍ය විෂ්ණොඃ

16. ත්වය්‍යායත්තං කෘෂිඵලමිති භ්‍රෑවිකාරානභිඥෛඃ
ප්‍රීතිස්නිග්ධෛර්ජනපදවධූලොචනෛඃ පීයමානඃ,
සද්‍යඃ සීරොත්කෂණසුරභි ක්ෂෙත්‍රමාරුහ්‍ය මාලං
කිඤ්චිත් පශ්චාද් ව්‍රජ ලඝුගතිර්භූය එවොත්තරෙණ.

17. ත්වාමාසාරප්‍රශමිතවනොපප්ලවං සාධු මූර්ධ්නා
වක්ෂ්‍යත්‍යධ්වශ්‍රමපරිගතං සානුමානාම්‍රකූටඃ,
නක්ෂුද්‍රො'පි ප්‍රථමසුකෘතාපෙක්ෂයා සංශ්‍රයාය
ප්‍රාප්තෙ මිත්‍රෙ භවති විමුඛඃ කිං පුනර්යස්තථොච්චෛඃ.

18. ඡන්නොපාන්තඃ පරිණතඵලද්‍යොතිභිඃ කානනාම්‍රෛස්
ත්වය්‍යාරූඪෙ ශිඛරමචලඃ ස්නිග්ධවෙණීසවර්ණෙ,
නූනං යාස්‍යත්‍යමරමිථුනප්‍රෙක්ෂණීයාමවස්ථාං
මධ්‍යෙ ශ්‍යාමඃ ස්තන ඉව භුවඃ ශෙෂවිස්තාරපාණ්ඩුඃ.

19. ස්ථිත්වා තස්මින් වනචරවධූභුක්තකුඤ්ජෙ මුහූර්තං
තොයොත්සර්ගද්‍රුතතරගතිඃ තත්පරං වර්ත්මතීර්ණඃ,
රෙවාං ද්‍රක්ෂ්‍යස්‍යුපලවිෂමෙ වින්ධ්‍යපාදෙ විශීර්ණාං
භක්තිච්ඡෙදෛරිව විරචිතාං භූතිමඞ්ගෙ ගජස්‍ය.

20. තස්‍යාස්තික්තෛර්වනගජමදෛර්වාසිතං වාන්තවෘෂ්ටිර්
ජම්බූකුඤ්ජප්‍රතිහතරයං තොයමාදාය ගච්ඡෙඃ,
අන්තඃසාරං ඝන තුලයිතුං නානිලඃ ශක්‍ෂ්‍යති ත්වාං
රික්තඃ සර්වො භවති හි ලඝුඃ පූර්ණතා ගෞරවාය.

21. නීපං දෘෂ්ට්වා හරිතකපිශං කෙසරෛරර්ධරූඪෛ
රාවිර්භූතප්‍රථමමුකුලාඃ කන්දලීශ්චානුකච්ඡම්,
දග්ධාරණ්‍යෙෂ්වධිකසුරභිං ගන්ධමාඝ්‍රාය චොර්ව්‍යාඃ
සාරඞ්ගාස්තෙ ජලලවමුචඃ සූචයිෂ්‍යන්ති මාර්ගම්.

22. අම්භොබින්දුග්‍රහණචතුරාංශ්චාතකාන් වීක්ෂමාණාඃ
ශ්‍රෙණීභූතාඃ පරිගණනයා නිර්දිශන්තො බලාකාඃ,
ත්වාමාසාද්‍ය ස්තනිතසමයෙ මානයිෂ්‍යන්ති සිද්ධාඃ
සොත්කම්පානි ප්‍රියසහචරීසම්භ්‍රමාලිඞ්ගිතානි.

23. උත්පශ්‍යාමි ද්‍රුතමපි සඛෙ මත්ප්‍රියාර්ථං යියාසොඃ
කාලක්ෂෙපං කකුභසුරභෞ පර්වතෙ පර්වතෙ තෙ,
ශුක්ලාපාඞ්ගෛඃ සජලනයනෛඃ ස්වාගතීකෘත්‍ය කෙකාඃ
ප්‍රත්‍යුද්‍යාතඃ කථමපි භවාන් ගන්තුමාශු ව්‍යවස්යෙත්.

24. පාණ්ඩුච්ඡායොපවනවෘතයඃ කෙතකෛඃ සූචිභින්නෛර්
නීඩාරම්භෛර්ගෘහබලිභුජාමාකුලග්‍රාමචෛත්‍යාඃ,
ත්වය්‍යාසන්නෙ පරිණතඵලශ්‍යාමජම්බූවනාන්තාඃ
සම්පත්ස්‍යන්තෙ කතිපයදිනස්ථායිහංසා දශාර්ණාඃ.

25. තෙෂාං දික්ෂු ප්‍රථිතවිදිශාලක්ෂණාං රාජධානීම්
ගත්වා සද්‍යඃ ඵලමතිමහත් කාමුකත්වස්‍ය ලබ්ධා,
තීරොපාන්තස්තනිතසුභගං පාස්‍යසි ස්වාදු යස්මාත්
සභ්‍රූභඞ්ගං මුඛමිව පයො වෙත්‍රවත්‍යාශ්චලොර්ම්‍යාඃ.

26. නීචෛරාඛ්‍යං ගිරිමධිවසෙස්තත්‍රවිශ්‍රාමහෙතොස්
ත්වත්සම්පර්කාත්පුලකිතමිව ප්‍රෞඪපුෂ්පෛඃ කදම්බෛඃ,
යඃ පණ්‍යස්ත්‍රීරතිපරිමලොද්ගාරිභිර්නාගරාණා
මුද්දාමානි ප්‍රථයති ශිලාවෙශ්මභිර්යෞවනානි.

27. විශ්‍රාන්තඃ සන් ව්‍රජවනනදීතීරජාතානි සිඤ්ච-
න්නුද්‍යානානාං නවජලකණෛර්යූථිකා ජාලකානි,
ගණ්ඩස්වෙදාපනයනරුජාක්ලාන්තකර්ණොත්පලානාං
ඡායාදානාත් ක්ෂණපරිචිතඃ පුෂ්පලාවීමුඛානාම්.

28. වක්‍රඃ පන්ථා යදපි භවතඃ ප්‍රස්ථිතස්‍යොත්තරාශාං
සෞධොත්සඞ්ගප්‍රණයවිමුඛොමාස්මභූරුජ්ජයින්‍යාඃ
විද්‍යුද්දාමස්ඵුරිතචකිතෛස්තත්‍ර පෞරාඞ්ගනානාං
ලොලාපාඞ්ගෛර්යදි නරමසෙ ලොචනෛර්වඤ්චිතො'සි.

29. වීචික්ෂොභස්තනිතවිහගශ්‍රෙණිකාඤ්චීගුණායාඃ
සංසර්පන්ත්‍යාඃ ස්ඛලිතසුභගං දර්ශිතාවර්තනාභෙඃ
නිර්වින්ධ්‍යායාඃ පථි භව රසාභ්‍යන්තරඃ සන්නිපත්‍ය
ස්ත්‍රීණාමාද්‍යං ප්‍රණයවචනං විභ්‍රමොහිප්‍රියෙෂු.

30. වෙණීභූතප්‍රතනුසලිලාන්තාමතීතස්‍ය සින්ධුඃ
පාණ්ඩුච්ඡායා තටරුහතරුභ්‍රංශිභිර්ජීර්ණපර්ණෛඃ,
සෞභාග්‍යං තෙ සුචිර විරහාවස්ථයා ව්‍යඤ්ජයන්තී
කාර්ශ්‍යං යෙන ත්‍යජති විධිනා ස ත්වයෛවොපපාද්‍යඃ.

31. ප්‍රාප්‍යාවන්තීනුදයනකථාකොවිදග්‍රාමවෘද්ධාන්
පූර්වොද්දිෂ්ටාමුපසර පුරීං ශ්‍රීවිශාලාං විශාලාම්,
ස්වල්පීභූතෙ සුචරිතඵලෙ ස්වර්ගිණාං ගාං ගතානාං
ශෙෂෛඃ පුණ්‍යෛර්හෘතමිව දිවඃ කාන්තිමත්ඛණ්ඩමෙකම්.

32. දීර්ඝීකුර්වන් පටුමදකලං කූජිතං සාරසානාං
ප්‍රත්‍යූෂේෂු ස්ඵුටිතකමලාමෝදමෛත්‍රීකෂායඃ,
යත්‍ර ස්ත්‍රීණාං හරති සුරතග්ලානිමඞ්ගානුකූලඃ
ශිප්‍රාවාතඃ ප්‍රියතම ඉව ප්‍රාර්ථනාචාටුකාරඃ.

33. ජාලෝද්ගීර්ණෛරුපචිතවපුඃ කේශසංස්කාරධූපෛ
ර්බන්ධුප්‍රීත්‍යා භවනශිඛිභිර්දත්තනෘත්‍යෝපහාරඃ,
හර්ම්‍යේෂ්වස්‍යාඃ කුසුමසුරභිෂ්වධ්වඛින්නාන්තරාත්මා
නීත්වා ඛේදං ලලිතවනිතාපාදරාගාඞ්කිතේෂු.

34. භර්තුඃ කණ්ඨච්ඡවිරිති ගණෛඃ සාදරං දෘශ්‍යමානඃ
පුණ්‍යං යායාස්ත්‍රිභුවනගුරෝර්ධාම චණ්ඩීශ්වරස්‍ය,
ධූතෝද්‍යානං කුවලයරජෝගන්ධිභිර්ගන්ධවත්‍යා
ස්තෝයක්‍රීඩානිරත යුවතිස්නානතික්තෛර්මරුද්භිඃ.

35. අප්‍යන්‍යස්මින් ජලධර මහාකාලමාසාද්‍ය කාලේ
ස්ථාතව්‍යං තේ නයනවිෂයං යාවදත්‍යේති භානුඃ,
කුර්වන් සන්ධ්‍යාබලිපටහතාං ශූලිනඃ ශ්ලාඝනීයා
මාමන්ද්‍රාණාං ඵලමවිකලං ලප්ස්‍යසේ ගර්ජිතානාම්.

36. පාදන්‍යාසෛඃ ක්වණිතරශනාස්තත්‍ර ලීලාවධූතෛ
රත්නච්ඡායාඛචිතවලිභිශ්චාමරෛඃ ක්ලාන්තහස්තාඃ,
වේශ්‍යාස්ත්වත්තෝ නඛපදසුඛාන් ප්‍රාප්‍ය වර්ෂාග්‍රබින්දූ
නාමෝක්ෂ්‍යන්තේ ත්වයි මධුකරශ්‍රේණිදීර්ඝාන් කටාක්ෂාන්.

37. පශ්චාදුච්චෛර්භුජතරුවනං මණ්ඩලේනාභිලීනඃ,
සාන්ධ්‍යං තේජඃ ප්‍රතිනවජපාපුෂ්පරක්තං දධානඃ,
නෘත්‍යාරම්භේ හර පශුපතේරාර්ද්‍රනාගාජිනේච්ඡාං
ශාන්තෝද්වේගස්තිමිතනයනං දෘෂ්ටභක්තිර්භවාන්‍යා.

38. ගච්ඡන්තීනාං රමණවසතිං යෝෂිතාං තත්‍ර නක්තං
රුද්ධාලෝකේ නරපතිපථේ සූචිභේද්‍යෛස්තමෝභිඃ,
සෞදාමින්‍යා කනකනිකෂස්නිග්ධයා දර්ශයෝර්වීං
තෝයෝත්සර්ගස්තනිතමුඛරෝමාස්මභූර්වික්ලවාස්තාඃ

39. තස්‍යාඃකිඤ්චිද් භවනවලභෞ සුප්තපාරාවතායාං
නීත්වා රාත්‍රිං චිරවිලසනාත් ඛින්නවිද්‍යුත්කලත්‍රඃ,
දෘෂ්ටේ සූර්‍යේ පුනරපි භවාන් වාහයේදධ්වශේෂං
මන්දායන්තේ න ඛලු සුහෘදමභ්‍යුපේතාර්ථකෘත්‍යාඃ.

40. තස්මින්කාලෙ නයනසලිලං යොෂිතාං ඛණ්ඩිතානාං
ශාන්තිං නෙයං ප්‍රණයිභිරතො වර්ත්ම භානොස්ත්‍යජාශු,
ප්‍රාලෙයාස්‍රං කමලවදනාත් සො'පි හර්තුං නලින්‍යාඃ
ප්‍රත්‍යාවෘත්තඃ ත්වයි කරරුධි ස්‍යාදනල්පාභ්‍යසූයඃ.

41. ගම්භීරායාඃ පයසි සරිතශ්චෙතසීව ප්‍රසන්නෙ
ඡායාත්මාපි ප්‍රකෘතිසුභගො ලප්ස්‍යතෙ තෙ ප්‍රවෙශම්,
තස්මාදස්‍යාඃ කුමුදවිශදාන්‍යර්හසි ත්වං න ධෛර්‍යා
න්මොඝීකර්තුං චටුලශඵරොද්වර්තනප්‍රෙක්ෂිතානි.

42. තස්‍යාඃ කිඤ්චිත් කරධෘතමිවප්‍රාප්තවානීරශාඛං
හෘත්වා නීලං සලිලවසනං මුක්තරොධොනිතම්බම්,
ප්‍රස්ථානං තෙ කථමපි සඛෙ ලම්බමානස්‍ය භාවි
ඥාතාස්වාදො විවෘතජඝනාං කො විහාතුං සමර්ථඃ.

43. ත්වන්නිෂ්‍යන්දොච්ඡ්වසිතවසුධාගන්ධසම්පර්කපුණ්‍යඃ
ස්‍රොතොරන්ධ්‍රධ්වනිතසුභගං දන්තිභිඃ පීයමානඃ,
නීචෛර්වාස්‍යත්‍යුපජිගමිෂොර්දෙවපූර්වං ගිරිං තෙ
ශීතො වායුඃ පරිණමයිතා කානනොදුම්බරාණාම්.

44. තත්‍ර ස්කන්දං නියතවසතිං පුෂ්පමෙඝීකෘතාත්මා
පුෂ්පෛඃ සාධු ස්නපයතු භවාන් ව්‍යොමගඞ්ගාජලාර්ද්‍රෛඃ
රක්ෂාහෙතොර්නවශශිභෘතා වාසවීනාං චමූනාං
අත්‍යාදිත්‍යං හුතවහමුඛෙ සම්භෘතං තද්ධි තෙජඃ.

45. ජ්‍යොතිර්ලේඛාවලයිගලිතං යස්‍ය බර්හං භවානී
පුත්‍රප්‍රෙම්ණා කුවලයදලප්‍රාපිකර්ණෙ කරොති
ධෞතාපාඞ්ගං හරශශිරුචා පාවකෙස්තං මයූරං
පශ්චාදද්‍රිග්‍රහණගුරුභිර්ගර්ජිතෛර්නර්තයෙථාඃ.

46. ආරාධ්‍යෛනං ශරවණභවං දෙවමුල්ලඞ්ඝිතාධ්වා
සිද්ධද්වන්ද්වෛර්ජලකණභයාද්වීණිභිර්මුක්තමාර්ගඃ
ව්‍යාලම්බෙථාඃ සුරභිතනයාලම්භජං මානයිෂ්‍යන්
ස්‍රොතොමූර්ත්‍යා භුවි පරිණතාං රන්තිදෙවස්‍ය කීර්තිම්.

47. ත්වය්‍යාදාතුං ජලමවනතෙ ශාර්ඞ්ගිණො වර්ණචෞරෙ
තස්‍යාඃ සින්ධොඃ පෘථුමපි තනුං දූරභාවාත් ප්‍රවාහම්
ප්‍රෙක්ෂිෂ්‍යන්තෙ ගගනගතයො දූරමාවර්ජ්‍ය දෘෂ්ටී
රෙකං මුක්තාගුණමිව භුවඃ ස්ථූලමධ්‍යෙන්ද්‍රනීලම්.

48. තාමුත්තීර්‍ය ව්‍රජ පරිචිතභ්‍රූලතා විභ්‍රමාණාං
පක්ෂ්මොත්ක්ෂෙපාදුපරි විකාසත් කෘෂ්ණශාර ප්‍රභාණාම්
කුන්දක්ෂෙපානුගමධුකරශ්‍රීමුෂාමාත්මබිම්බං
පාත්‍රීකුර්වන් දශපුරවධූනෙත්‍රකෞතූහලානාම්.

49. බ්‍රහ්මාවර්තං ජනපදමථච්ඡායයා ගාහමානඃ
ක්ෂෙත්‍රං ක්ෂත්‍රප්‍රධනපිශුනං කෞරවං තද්භජෙථාඃ
රාජන්‍යානාං ශිතශරශතෛර්‍යත්‍ර ගාණ්ඩීවධන්වා
ධාරාපාතෛස්ත්වමිව කමලාන්‍යභ්‍යවර්ෂන්මුඛානි.

50. හිත්වා හාලාමභිමතරසාං රෙවතීලොචනාඞ්කාං
බන්ධුස්නෙහාත් සමරවිමුඛො ලාඞ්ගලී යාඃ සිෂෙවෙ
කෘත්වා තාසාමභිගමමපාං සෞම්‍ය සාරස්වතීනාං
අන්තඃ ශුද්ධස්ත්වමපි භවිතා වර්ණමාත්‍රෙණ කෘෂ්ණඃ

51. තස්මාද්ගච්ඡෙරනුකනඛලං ශෛලරාජාවතීර්ණාං
ජහ්නොඃ කන්‍යාං සගරතනයස්වර්ගසොපානපඞ්ක්තිම්
ගෞරීවක්ත්‍රභ්‍රුකුටිරචනාං යා විහස්‍යෙව ඵෙනෛඃ
ශම්භොඃ කෙශග්‍රහණමකරොදින්දුලග්නොර්මිහස්තා.

52. තස්‍යාඃ පාතුං සුරගජ ඉව ව්‍යොම්නි පශ්චාර්ධලම්බී
ත්වං චෙදච්ඡස්ඵටිකවිශදං තර්කයෙස්තිර්‍යගම්භඃ,
සංසර්පන්ත්‍යා සපදි භවතඃ ස්‍රොතසිච්ඡායයාසෞ
ස්‍යාදස්ථානොපගතයමුනාසඞ්ගමෙවාභිරාමා.

53. ආසීනානාං සුරභිතශිලං නාභිගන්ධෛර්මෘගාණාං
තස්‍යා එව ප්‍රභවමචලං ප්‍රාප්‍ය ගෞරං තුෂාරෛඃ,
වක්ෂ්‍යස්‍යධ්වශ්‍රමවිනයනෙ තස්‍ය ශෘඞ්ගෙ නිෂණ්ණඃ
ශොභාං ශුභ්‍රත්‍රිනයනවෘෂොත්ඛාතපඞ්කොපමෙයාම්.

54. තඤ්චෙද්වායෞ සරති සරලස්කන්ධසඞ්ඝට්ටජන්මා
බාධෙතොල්කාක්ෂපිතචමරීවාලභාරො දවාග්නිඃ,
අර්හස්‍යෙනං ශමයිතුමලං වාරිධාරාසහස්‍රෛ
රාපන්නාර්තිප්‍රශමනඵලාඃ සම්පදො හ්‍යුත්තමානාම්.

55. යෙ සංරම්භොත්පතනරභසාඃ ස්වාඞ්ගභඞ්ගාය තස්මින්
මුක්තාධ්වානං සපදි ශරභා ලඞ්ඝයෙයුර්භවන්තම්,
තාන් කුර්වීථාස්තුමුලකරකාවෘෂ්ටිපාතාවකීර්ණාන්
කොෂාං න ස්‍යුඃ පරිභවඵලානිෂ්ඵලාරම්භයත්නාඃ

56. තත්‍ර ව්‍යක්තං දෘෂදි චරණන්‍යාසමර්ධෙන්දුමෞලෙඃ
ශශ්වත් සිද්ධෛරුපහෘත බලිං භක්තිනම්‍රඃ පරීයාඃ,
යස්මිං දෘෂ්ටෙ කරණවිගමාදූර්ධ්වමුද්ධූතපාපාඃ
කල්පිෂ්‍යන්තෙ ස්ථිරගණපදප්‍රාප්තයෙ ශ්‍රද්දධානාඃ.

57. ශබ්දායන්තෙ මධුරමනිලෛඃ කීචකාඃ පූර්‍යමාණාඃ
සංරක්තාභිස්ත්‍රිපුරවිජයො ගීයතෙ කින්නරීභිඃ,
නිර්හ්‍රාදස්තෙ මුරජ ඉව චෙත් කන්දරෙෂු ධ්වනිඃ ස්‍යා
සඞ්ගීතාර්ථො නනු පශුපතෙස්තත්‍ර භාවී සමග්‍රඃ.

58. ප්‍රාලෙයාද්‍රෙරුපතටමතික්‍රම්‍ය තාංස්තාන් විශෙෂාන්
හංසද්වාරං භෘගුපතියශොවර්ත්ම යත් ක්‍රෞඤ්චරන්ධ්‍රම්,
තෙනොදීචීං දිශමනුසරෙස්තිර්‍යගායාමශොභී
ශ්‍යාමඃ පාදො බලිනිමථනාභ්‍යුද්‍යතස්‍යෙව විෂ්ණොඃ.

59. ගත්වා චොර්ධ්වං දශමුඛභුජොච්ඡ්වාසිතප්‍රස්ථසන්ධෙඃ
කෛලාසස්‍ය ත්‍රිදශවනිතාදර්පණස්‍යාතිථිඃ ස්‍යාඃ,
ශෘඞ්ගොච්ඡ්‍රායෛඃ කුමුදවිශදෛර්‍යො විතත්‍ය ස්ථිතඃ ඛං
රාශීභූතඃ ප්‍රතිදිනමිව ත්‍ර්‍යම්බකස්‍යාට්ටහාසඃ.

60. උත්පශ්‍යාමි ත්වයි තටගතෙ ස්නිග්ධභින්නාඤ්ජනාභෙ
සද්‍යඃ කෘත්තද්විරදදශනච්ඡෙදගෞරස්‍ය තස්‍ය,
ශොභාමද්‍රෙඃ ස්තිමිතනයනප්‍රෙක්ෂණීයාං භවිත්‍රී
මංසන්‍යස්තෙ සති හලභෘතො මෙචකෙ වාසසීව.

61. තස්මින් හිත්වා භුජගවලයං ශම්භුනා දත්තහස්තා
ක්‍රීඩාශෛලෙ යදි ච විචරෙත් පාදමාර්ගෙණ ගෞරී,
භඞ්ගීභක්ත්‍යා විරචිතවපුඃ ස්තම්භිතාන්තර්ජලෞඝඃ
සොපානත්වං කුරු මණිතටාරොහණායාග්‍රයායී.

62. තත්‍රාවශ්‍යං වලයකුලිශොද්ඝට්ටනොද්ගීර්ණතොයං
නෙෂ්‍යන්ති ත්වාං සුරයුවතයො යන්ත්‍රධාරාගෘහත්වම්
තාභ්‍යො මොක්ෂස්තව යදි සඛෙ ඝර්මලබ්ධස්‍ය න ස්‍යා
ක්‍රීඩාලොලාඃ ශ්‍රවණපරුෂෛර්ගර්ජිතෛර්භීෂයෙස්තාඃ

63. හෙමාම්භොජප්‍රසවි සලිලං මානසස්‍යාදදානඃ
කුර්වන් කාමං ක්ෂණමුඛපටප්‍රීතිමෛරාවතස්‍ය,
ධුන්වන් කල්පද්‍රුමකිසලයාන්‍යංශුකානීව වාතෛර්
නානාචෙෂ්ටෛර්ජලදලලිතෛර්නිර්විශෙස්තං නගෙන්ද්‍ර

64. තස්‍යොත්සඞ්ගෙ ප්‍රණයින ඉව ස්‍රස්තගඞ්ගාදුකූලාං
න ත්වං දෘෂ්ට්වා න පුනරලකාං ඥාස්‍යසෙ කාමචාරී,
යා වඃ කාලෙ වහති සලිලොද්ගාරමුච්චෛර්විමානෛ
මුක්තාජාලග්‍රථිතමලකං කාමිනීවාභ්‍රවෘන්දම්.

උත්තරමෙඝය.

1. විද්‍යුත්වන්තං ලලිතවනිතාඃ සෙන්ද්‍රචාපං සචිත්‍රාඃ
සඞ්ගීතාය ප්‍රහතමුරජාඃ ස්නිග්ධගම්භීර ඝොෂම්,
අන්තස්තොයං මණිමයභුවස්තුඞ්ගමභ්‍රංලිහාග්‍රාඃ
ප්‍රාසාදාස්ත්වාං තුලයිතුමලං යත්‍ර තෛස්තෛර්විශෙෂෛඃ.

2. හස්තෙ ලීලාකමලමලකං බාලකුන්දානුවිද්ධං
නීතා ලොධ්‍රප්‍රසවරජසා පාණ්ඩුතාමානනශ්‍රීඃ,
චූඩාපාශෙ නවකුරවකං චාරු කර්ණෙ ශිරීෂං
සීමන්තෙ ච ත්වදුපගමජං යත්‍ර නීපං වධූනාම්.

3. යත්‍රොන්මත්තභ්‍රමරමුඛරාඃ පාදපා නිත්‍යපුෂ්පා
හංසශ්‍රෙණීරචිතරශනා නිත්‍යපද්මා නලින්‍යඃ,
කෙකොත්කණ්ඨා භවනශිඛිනො නිත්‍යභාස්වත්කලාපා
නිත්‍යජ්‍යොත්ස්නාඃ ප්‍රතිහතතමොවෘත්තිරම්‍යාඃප්‍රදොෂාඃ.

4. ආනන්දොත්ථං නයනසලිලං යත්‍ර නාන්‍යෛර්නිමිත්තෛ
ර්නාන්‍යස්තාපඃ කුසුමශරජාදිෂ්ටසංයොගසාධ්‍යාත්,
නාප්‍යන්‍යස්මාත් ප්‍රණයකලහාද්විප්‍රයොගොපපත්ති
ර්විත්තෙශානාං න ච ඛලු වයො යෞවනාදන්‍යදස්ති.

5. යස්‍යාං යක්ෂාඃ ශිතමණිමයාන්‍යෙත්‍ය හර්ම්‍යස්ථලානි
ජ්‍යොතිශ්ඡායාකුසුමරචිතාන්‍යුත්තමස්ත්‍රීසහායාඃ,
ආසෙවන්තෙ මධු රතිඵලං කල්පවෘක්ෂප්‍රසූතම්
ත්වද්ගම්භීරධ්වනිෂු ශනකෛඃ පුෂ්කරෙෂ්වාහතෙෂු.

6. මන්දාකින්‍යාඃ සලිලශිශිරෛඃ සෙව්‍යමානා මරුද්භි
ර්මන්දාරාණා මනුතටරුහාං ඡායයා වාරිතොෂ්ණාඃ,
අන්වෙෂ්ටව්‍යෛඃ කනකසිකතාමුෂ්ටිනික්ෂෙපගූඪෛඃ
සංක්‍රීඩන්තෙ මණිභිරමරප්‍රාර්ථිතා යත්‍ර කන්‍යාඃ.

7. නීවීබන්ධොච්ඡ්වසිතශිථිලං යත්‍ර බිම්බාධරාණාං
ක්ෂෞමං රාගාදනිභෘතකරෙෂ්වාක්ෂිපත්සු ප්‍රියෙෂු,
අර්චිස්තුඞ්ගානභිමුඛමපි ප්‍රාප්‍ය රත්නප්‍රදීපාන්
හ්‍රීමූඪානාං භවති විඵලාප්‍රෙරිතා චූර්ණමුෂ්ටිඃ.

8. නෙත්‍රා නීතාඃ සතතගතිනා යද්විමානාග්‍රභූමෙ
රාලෙඛ්‍යානාං සලිලකණිකා දොෂමුත්පාද්‍ය සද්‍යඃ,
ශඞ්කාස්පෘෂ්ටා ඉව ජලමුචස්ත්වාදෘශා යත්‍ර ජාලෛර්
ධූමොද්ගාරානුකෘතිනිපුණා ජර්ජරා නිෂ්පතන්ති.

9. යත්‍ර ස්ත්‍රීණාං ප්‍රියතමභුජොච්ඡ්වාසිතාලිඞ්ගිතානා
මඞ්ගග්ලානිං සුරතජනිතාං තන්තුජාලාවලම්බාඃ,
ත්වත්සංරොධාපගමවිශදෛශ්චන්ද්‍රපාදෛර්නිශීථෙ
ව්‍යාලුම්පන්තිස්ඵුටජලලවස්‍යන්දිනශ්චන්ද්‍රකාන්තාඃ.

10. අක්ෂය්‍යාන්තර්භවනනිධයඃ ප්‍රත්‍යහං රක්තකණ්ඨෛ
රුද්ගායද්භිර්ධනපතියශඃ කින්නරෛර්‍යත්‍ර සාර්ධම්,
වෛභ්‍රාජාඛ්‍යං විබුධවනිතාවාරමුඛ්‍යාසහායා
බද්ධාලාපා බහිරුපවනං කාමිනො නිර්විශන්ති.

11. ගත්‍යුත්කම්පාදලකපතිතෛර්‍යත්‍ර මන්දාරපුෂ්පෛඃ
පත්‍රච්ඡෙදෛඃ කනකකමලෛඃ කර්ණවිභ්‍රංශිභිශ්ච,
මුක්තාජාලෛඃ ස්තනපරිසරච්ඡින්නසූත්‍රෛශ්ච හාරෛ
ර්නෛශො මාර්ගඃ සවිතුරුදයෙ සූච්‍යතෙ කාමිනීනාම්.

12. මත්වා දෙවං ධනපතිසඛං යත්‍ර සාක්ෂාද්වසන්තං
ප්‍රායශ්චාපං න වහති භයාන්මන්මථඃ ෂට්පදජ්‍යම්,
සභ්‍රූභඞ්ගප්‍රහිතනයනෛඃ කාමිලක්ෂ්‍යෙෂ්වමොඝෛ
ස්තස්‍යාරම්භශ්චතුරවනිතාවිභ්‍රමෛරෙව සිද්ධඃ.

13. වාසශ්චිත්‍රං මධු නයනයොර්විභ්‍රමාදෙශදක්ෂං
පුෂ්පොද්භෙදං සහ කිසලයෛර්භූෂණානාං විකල්පාන්,
ලාක්ෂාරාගං චරණකමලන්‍යාසයොග්‍යඤ්ච යස්‍යා
මෙකඃ සූතෙ සකලමබලාමණ්ඩනං කල්පවෘක්ෂඃ.

14. තත්‍රාගාරං ධනපතිගෘහාදුත්තරෙණාස්මදීයං
දූරාල්ලක්ෂ්‍යං සුරපතිධනුශ්චාරුණා තොරණෙන,
යස්‍යොපාන්තෙ කෘතකතනයඃ කාන්තයා වර්ධිතො මෙ
හස්තප්‍රාප්‍යස්තබකනමිතො බාලමන්දාරවෘක්ෂඃ.

15. වාපී චාස්මින්මරකතශිලාබද්ධසොපානමාර්ගා
හෛමෛඃ සඤ්ජිතා කමලමුකුලෛර්දීර්ඝවෛඩූර්‍යනාලෛ
ර්‍යස්‍යාස්තොයෙ කෘතවසතයො මානසං සන්නිකෘෂ්ටං
නාධ්‍යාස්‍යන්ති ව්‍යපගතශුචස්ත්වාමපි ප්‍රෙක්ෂ්‍ය හංසාඃ.

16. තස්‍යාස්තීරෙ විහිත ශිඛරඃ පෙශලෛරින්ද්‍රනීලෛඃ
ක්‍රීඩාශෛලඃ කනකකදලීවෙෂ්ටිත ප්‍රෙක්ෂණීයඃ,
මද්ගෙහින්‍යාඃ ප්‍රිය ඉති සඛෙ චෙතසා කාතරෙණ
ප්‍රෙක්ෂ්‍යොපාන්තස්ඵුරිතතඩිතං ත්වාං තමෙව ස්මරාමි.

17. රක්තාශොකශ්චලකිසලයඃ කෙසරශ්චාත්‍ර කාන්තඃ
ප්‍රත්‍යාසන්නෞ කුරවකවෘතෙර්මාධවීමණ්ඩපස්‍ය,
එකඃ සඛ්‍යාස්තව සහ මයා වාමපාදාභිලාෂී
කාඞ්ක්ෂත්‍යන්‍යො වදනමදිරාං දොහදච්ඡද්මනාස්‍යාඃ.

18. තන්මධ්‍යෙ ච ස්ඵටිකඵලකා කාඤ්චනී වාසයෂ්ටිර්
මූලෙ බද්ධා මණිභිරනතිප්‍රෞඪවංශප්‍රකාශෛඃ,
තාලෛඃ කනකවලයෛශ්ශිඤ්ජිතෛඃ කාන්තයා මෙ
යාමධ්‍යාස්තෙ දිවසවිගමෙ නීලකණ්ඨඃ සුහෘද්වඃ.

19. එභිඃ සාධො හෘදයනිහිතෛර්ලක්ෂණෛර්ලක්ෂයෙථා
ද්වාරොපාන්තෙ ලිඛිතවපුෂෞ ශඞ්ඛපද්මෞ ච දෘෂ්ට්වා,
ක්ෂාමච්ඡායං භවනමධුනා මද්වියොගෙන නූනං
සූර්‍යාපායෙ න ඛලු කමලං පුෂ්‍යති ස්වාමභිඛ්‍යාම්.

20. ගත්වා සද්‍යඃ කලභතනුතාං ශීඝ්‍රසම්පාතහෙතොඃ
ක්‍රීඩාශෛලෙ ප්‍රථමකථිතෙ රම්‍යසානෞ නිෂණ්ණඃ,
අර්හස්‍යන්තර්භවනපතිතාං කර්තුමල්පාල්පභාසං
ඛද්‍යොතාලීවිලසිතනිභාං විද්‍යුදුන්මෙෂදෘෂ්ටිම්.

21. තන්වී ශ්‍යාමා ශිඛරදශනා පක්වබිම්බාධරොෂ්ඨී
මධ්‍යෙ ක්ෂාමා චකිතහරිණීප්‍රෙක්ෂණා නිම්නනාභිඃ,
ශ්‍රොණීභාරාදලසගමනා ස්තොකනම්‍රා ස්තනාභ්‍යාං
යා තත්‍ර ස්‍යාද්‍යුවතිවිෂයෙ සෘෂ්ටිරාද්‍යෙව ධාතුඃ.

22. තාං ජානීථාඃ පරිමිතකථාං ජීවිතං මෙ ද්විතීයං
දූරීභූතෙ මයි සහචරෙ චක්‍රවාකීමිවෛකාම්,
ගාඪොත්කණ්ඨාං ගුරුෂු දිවසෙෂ්වෙෂු ගච්ඡත්සු බාලාං
ජාතාං මන්‍යෙ ශිශිරමථිතාං පද්මිනීං වාන්‍යරූපාම්.

23. නූනං තස්‍යාඃ ප්‍රබලරුදිතොච්ඡූනනෙත්‍රං බහූනාං
නිඃශ්වාසානාමශිශිරතයා භින්නවර්ණාධරොෂ්ඨම්,
හස්තන්‍යස්තං මුඛමසකලංව්‍යක්තිලම්බාලකත්වා
දින්දොර්දෛන්‍යං ත්වදුපගමනාත් ක්ලිෂ්ටකාන්තෙර්බිභර්ති.

24. සංලක්ෂ්‍යා තෙ ගෘහපතිසරෙ සා බලිව්‍යාකුලා වා
මත්සාදෘශ්‍යං විරහතනු වා භාවගම්‍යං ලිඛන්තී,
පෘච්ඡන්තී වා මධුරවචනාං සාරිකාං පඤ්ජරස්ථාං
කච්චිද්භර්තුඃ ස්මරසි රසිකෙ ත්වං හි තස්‍ය ප්‍රියෙති.

25. උත්සඞ්ගෙ වා මලිනවසනෙ සෞම්‍ය නික්ෂිප්‍ය වීණාං
මද්ගොත්‍රාඞ්කං විරචිතපදං ගෙයමුද්ගාතුකාමා,
තන්ත්‍රීමාර්ද්‍රාං නයනසලිලෛඃ සාරයිත්වා කථංචිද්
භූයොභූයඃ ස්වයමපි කෘතාං මූර්ඡනාං විස්මරන්තී.

26. ශෙෂාන්මාසාන් විරහදිවසෙ ස්ථාපිතස්‍යාවධෙර්වා
වින්‍යස්‍යන්තී භුවි ගණනයා දෙහලීමුක්තපුෂ්පෛඃ,
මත්සංයොගං හෘදයරචිතාරම්භමාස්වාදයන්තී
ප්‍රායෙණෛතෙ රමණවිරහෙෂ්වඞ්ගනානාං විනොදාඃ.

27. සව්‍යාපාරාමහනි න තථා පීඩයෙද්විප්‍රයොගඃ
ශඞ්කෙ රාත්‍රෞ ගුරුතරශුචං නිර්විනොදාං සඛීං තෙ,
මත්සන්දෙශෛඃ සුඛයිතුමලං පශ්‍ය සාධ්වීං නිශීථෙ
තාමුන්නිද්‍රාමවනිශයිතාං සන්නවාතායනස්ථඃ.

28. ආධික්ෂාමාං විරහශයනෙ සන්නිෂණ්ණෛකපාර්ශ්වාං
ප්‍රාචීමූලෙ තනුමිව කලාමාත්‍රශෙෂාං හිමාංශොඃ,
නීතා රාත්‍රිඃ ක්ෂණ ඉව මයා සාර්ධමිච්ඡාරතෛර්යා
තාමෙවොෂ්ණෛර්විරහමහතීමශ්‍රුභිර්යාපයන්තීම්.

29. නිඃශ්වාසෙනාධරකිශලයක්ලෙශිනා වික්ෂිපන්තීං
ශුද්ධස්නානාත් පරුෂමලකං නූනමාගණ්ඩලම්බම්,
මත්සංයොගඃ කථමුපනමෙත්ස්වප්නජොපීති නිද්‍රා
මාකාංක්ෂන්තීං නයනසලිලොත්පීඩරුද්ධාවකාශාම්.

30. ආද්‍යෙ බද්ධා විරහදිවසෙ යා ශිරොදාම හිත්වා
ශාපස්‍යාන්තෙ විගලිතශුචා තාං මයොද්වෙෂ්ටනීයාම්,
ස්පර්ශක්ලිෂ්ටාමයමිතනඛෙනාසකෘත්සාරයන්තීං
ගණ්ඩාභොගාත්කඨිනවිෂමාමෙකවෙණීං කරෙණ,

31. පාදානින්දොරමෘතශිශිරාන් ජාලමාර්ගප්‍රවිෂ්ටාන්
පූර්වප්‍රීත්‍යා ගතමපසුඛං සන්නිවෘත්තං තථෛව,
ඛෙදාච්චක්ෂුඃ සලිලගුරුභිඃ පක්ෂ්මභිශ්ඡාදයන්තීං
සාභ්‍රෙ'හ්නීව ස්ථලකමලිනීං න ප්‍රබුද්ධාං න සුප්තාම්

P-03.12.2

33. ජානෙ සඛ්‍යාස්තව මයි මනඃ සම්භෘතස්නෙහමස්මා
දිත්ථම්භූතාං ප්‍රථමවිරහෙ තාමහං තර්කයාමි,
වාචාලං මාං න ඛලු සුභගම්මන්‍යභාවඃ කරොති
ප්‍රත්‍යක්ෂං තෙ නිඛිලමචිරාද් භ්‍රාතරුක්තං මයා යත්.

34. රුද්ධාපාංගප්‍රසරමලකෛරඤ්ජනස්නෙහශූන්‍යං
ප්‍රත්‍යාදෙශාදපි ච මධුනො විස්මෘතභ්‍රූවිලාසම්,
ත්වය්‍යාසන්නෙ නයනමුපරිස්පන්දි ශඞ්කෙ මෘගාක්ෂ්‍යාඃ
මීනක්ෂොභාච්චලකුවලයශ්‍රීතුලාමෙෂ්‍යතීති.

35. වාමශ්චාස්‍යාඃ කරරුහපදෛර්මුච්‍යමානො මදීයෛර්
මුක්තාජාලං චිරවිරචිතං ත්‍යාජිතො දෛවගත්‍යා,
සම්භොගාන්තෙ මම සමුචිතො හස්තසම්බාහනානාං
යාස්‍යත්‍යූරුඃ සරසකදලීස්තම්භගෞරශ්චලත්වම්.

36. තස්මින් කාලෙ ජලද යදි සා ලබ්ධනිද්‍රාසුඛා ස්‍යා
දන්වාස්‍යෛනං ස්තනිතවිමුඛො යාමමාත්‍රං සහස්ව,
මා භූදස්‍යාඃ ප්‍රණයිනි මයි ස්වප්නලබ්ධෙ කථඤ්චිත්
සද්‍යඃ කණ්ඨච්‍යුතභුජලතාග්‍රන්ථි ගාඪොපගූඪම්.

37. තාමුත්ථාප්‍ය ස්වජලකණිකාශීතලෙනානිලෙන
ප්‍රත්‍යාශ්වස්තාං සමමභිනවෛර්ජාලකෛර්මාලතීනාම්,
විද්‍යුද්ගර්භඃ ස්තිමිතනයනාං ත්වත්සනාථෙ ගවාක්ෂෙ
වක්තුං ධීර ස්තනිතවචනෛර් මානිනීං ප්‍රක්‍රමෙථාඃ.

38. භර්තුර්මිත්‍රං ප්‍රියමවිධවෙ විද්ධි මාමම්බුවාහං
තත්සන්දෙශෛර්හෘදයනිහිතෛරාගතං ත්වත්සමීපම්,
යො බෘන්දානි ත්වරයති පථි ශ්‍රාම්‍යතාං ප්‍රොෂිතානාං
මන්ද්‍රස්නිග්ධෛර්ධ්වනිභිරබලාවෙණිමොක්ෂොත්සුකානි.

39. ඉත්‍යාඛ්‍යාතෙ පවනතනයං මෛථිලීවොන්මුඛී සා
ත්වාමුත්කණ්ඨොච්ඡ්වසිතහෘදයා වීක්ෂ්‍ය සම්භාව්‍ය චෛවම්,
ශ්‍රොෂ්‍යත්‍යස්මාත්පරමවහිතා සෞම්‍ය සීමන්තිනීනාං
කාන්තොදන්තඃ සුහෘදුපගතඃ සඞ්ගමාත් කිඤ්චිදූනඃ.

40. තාමායුෂ්මන් මම ච වචනාදාත්මනශ්චොපකර්තුං
බ්‍රූයාදෙවං තව සහචරො රාමගිර්‍ය්‍යාශ්‍රමස්ථඃ,
අව්‍යාපන්නඃ කුශලමබලෙ පෘච්ඡති ත්වාං වියු...
පූර්වාභාෂ...

41. අඞ්ගෙනාඞ්ගං ප්‍රතනුතනුනා ගාඪතප්තෙන තප්තං
සාස්‍රෙණාශ්‍රුද්‍රවමවිරතොත්කණ්ඨමුත්කණ්ඨිතෙන,
උෂ්ණොච්ඡ්වාසං සමධිකතරොච්ඡ්වාසිනා දූරවර්තී
සඞ්කල්පෛස්තෛර්විශති විධිනා වෛරිණාරුද්ධමාර්ගඃ.

42. ශබ්දාඛ්‍යෙයං යදපි කිල තෙ යඃ සඛීනාං පුරස්තාත්
කර්ණෙ ලොලඃ කථයිතුමභූදානනස්පර්ශලොභාත්,
සො'තික්‍රාන්තඃ ශ්‍රවණවිෂයං ලොචනාභ්‍යාමදෘෂ්ටා
ස්ත්වාමුත්කණ්ඨාවිරචිතපදං මන්මුඛෙනෙදමාහ.

43. ශ්‍යාමාස්වඞ්ගං චකිතහරිණීප්‍රෙක්ෂණෙ දෘෂ්ටිපාතං
ගණ්ඩච්ඡායාං ශශිනි ශිඛිනාං බර්හභාරෙෂු කෙශාන්,
උත්පශ්‍යාමි ප්‍රතනුෂු නදීවීචිෂු භ්‍රූපතාකාං
හන්තෛකස්ථං ක්වචිදපි න තෙ චණ්ඩි සාදෘශ්‍යමස්ති.

44. ත්වාමාලිඛ්‍ය ප්‍රණයකුපිතාං ධාතුරාගෛඃ ශිලායා
මාත්මානං තෙ චරණපතිතං යාවදිච්ඡාමි කර්තුම්,
අස්‍රෛස්තාවන්මුහුරුපචිතෛර්දෘෂ්ටිරාලුප්‍යතෙ මෙ
ක්‍රූරස්තස්මින්නපි න සහතෙ සඞ්ගමං නෞ කෘතාන්තඃ.

45. මාමාකාශප්‍රණිහිතභුජං නිර්දයාශ්ලෙෂහෙතො
ර්ලබ්ධායාස්තෙ කථමපි මයා ස්වප්නසන්දර්ශනෙෂු,
පශ්‍යන්තීනාං න ඛලු බහුශො න ස්ථලීදෙවතානාං
මුක්තාස්ථූලාස්තරුකිසලයෙෂ්වශ්‍රුලෙශාඃ පතන්ති.

46. භිත්වා සද්‍යඃ කිසලයපුටාන් දෙවදාරුද්‍රුමාණාං
යෙ තත්ක්ෂීරස්‍රුතිසුරභයො දක්ෂිණෙන ප්‍රවෘත්තාඃ,
ආලිඞ්ග්‍යන්තෙ ගුණවති මයා තෙ තුෂාරාද්‍රිවාතාඃ
පූර්වං ස්පෘෂ්ටං යදි කිල භවෙදඞ්ගමෙභිස්තවෙති.

47. සංක්ෂිප්‍යෙත ක්ෂණ මිව කථං දීර්ඝයාමා ත්‍රියාමා
සර්වාවස්ථාස්වහරපි කථං මන්දමන්දාතපං ස්‍යාත්,
ඉත්ථං චෙතශ්චටුලනයනෙ දුර්ලභප්‍රාර්ථනං මෙ
ගාඪොෂ්මාභිඃ කෘතමශරණං ත්වද්වියොගව්‍යථාභිඃ.

48. නන්වාත්මානං බහු විගණයන්නාත්මනෛවාවලම්බෙ
තත්කල්‍යාණි ත්වමපි සුතරාං මාගමඃ කාතරත්වම්,
කස්‍යාත්‍යන්තං සුඛමුපනතං දුඃඛමෙකාන්තතො වා
නීචෛර්ගච්ඡත්‍යුපරි ච දශාචක්‍රනෙමික්‍රමෙණ.

49 ශාපාන්තො මෙ භුජගශයනාදුත්ථිතෙ ශාර්ඞ්ගපාණෞ
ශෙෂාන් මාසාන් ගමය චතුරො ලොචනෙ මීලයිත්වා,
පශ්චාදාවාං විරහගුණිතං තං තමාත්මාභිලාෂං
නිර්වෙක්ෂ්‍යාවඃ පරිණතශරච්චන්ද්‍රිකාසු ක්ෂපාසු.

50. භූයශ්චාහ ත්වමසි ශයනෙ කණ්ඨලග්නා පුරා මෙ
නිද්‍රාං ගත්වා කිමපි රුදතී සස්වරං විප්‍රබුද්ධා,
සාන්තර්හාසං කථිතමසකෘත් පෘච්ඡතශ්ච ත්වයා මෙ
දෘෂ්ටඃ ස්වප්නෙ කිතව රමයන් කාමපි ත්වං මයෙති.

51. එතස්මාන්මාං කුශලිනමභිඥානදානාද්විදිත්වා
මා කෞලීනාදසිතනයනෙ මය්‍යවිශ්වාසිනී භූඃ,
ස්නෙහානාහුඃ කිමපි විරහෙ භ්‍රංසිනස්තෙත්‍යභොගා
දිෂ්ටෙ වස්තුන්‍යුපචිතරසාඃ ප්‍රෙමරාශී භවන්ති.

52. ආශ්වාස්‍යෙවං ප්‍රථමවිරහොදග්‍රශොකාං සඛීං තෙ
ශෛලාදාශු ත්‍රිනයනවෘෂොත්ඛාතකූටාන්නිවෘත්තඃ,
සාභිඥානප්‍රහිතකුශලෛස්තද්වචොභිර්මමාපි
ප්‍රාතඃ කුන්දප්‍රසවශිථිලං ජීවිතං ධාරයෙථාඃ.

53. කච්චිත්සෞම්‍ය ව්‍යවසිතමිදං බන්ධුකෘත්‍යං ත්වයා මෙ
ප්‍රත්‍යාදෙශාන්නඛලු භවතො ධීරතාං කල්පයාමි,
නිඃශබ්දො'පි ප්‍රදිශසි ජලං යාචිතශ්චාතකෙභ්‍යඃ
ප්‍රත්‍යුක්තං හි ප්‍රණයිෂු සතාමීප්සිතාර්ථක්‍රියෛව.

54. එතත් කෘත්වා ප්‍රියමනුචිතප්‍රාර්ථනාවර්තිනො මෙ
සෞහාර්දාද්වා විධුර ඉති වා මය්‍යනුක්‍රොශබුද්ධ්‍යා,
ඉෂ්ටාන් දෙශාන් ජලද විචර ප්‍රාවෘෂා සම්භෘතශ්‍රී
ර්මාභූදෙවං ක්ෂණමපි ච තෙ විද්‍යුතා විප්‍රයොගඃ.

නිමි.

පී. කේ. ඩබ්ලිව්. සිරිවර්ධන විසින් මුද්‍රිත
නොයෙක් පොත් පත්.

	රු. ශ.
ධර්මාවබෝධය පොත් 4,	25
තුණුරුවන් ඇදහීම	05
ජනහිත ලේඛන මාලා	25
අභිධර්ම චන්ද්‍රිකාව කාණ්ඩ 5,	1–25
සිංහල විශුද්ධිමාර්ගය කා: 3,	1–25
සද්ධර්මමාලා පොත් 3,	25
සිංහල දම්පියා අටුවාසාරය හෙවත් නිදන කථා සහිත ධම්මපදය කාණ්ඩ 2,	55
දම්සක් පැවතුම් සූත්‍රය (විස්තර සන්න සහිත)	25
සාමීය (සිතියම්සහිත කථාව)	30
ගෘහස්ථ ශික්ෂා	**20**
බෞද්ධ ළමා පොත	10
විමුක්ති මාර්ගය හෙවත් භාවනා ක්‍රම	05
සත්‍යධර්ම සංග්‍රහය	25
පුන් සූත්‍රය සහිත බෞද්ධ වන්දනා ගාථා	05
ප්‍රශ්නෝත්තර ඉතිහාසය	05
ඓතිහාසික ජන කථා	12
සිංහල ශාසන වංශය	50
දරුවන් තැනීම	40
සුචරිතෝදය කථා 8,	2–00
ශ්‍රී කථා පොත් 8,	2–00
අනුකථා සහිත එළු අත්තනගලු වංශය	60
එම ගිරා සන්දේශය	**50**
පාඨශාලා හැරයාමේ විභාගය පිළිබඳ ගණිතය	25

	රු. ශ
සුසිරි රත්දම [කාව්]	0
ඔවා සුවඳ මල් ,,	0
සිරි සිදුහත් සිරිත ,,	1
කාරුණාව ,,	1
උදය ගී (2 ප්‍රමාණයට)	1
ළමා කවි කළඹ ,,	1
කුමර නැළවුම ,,	1
සිහළ සිරිත පොත් 3, ,,	[illegible]
ලෝවැඩ සඟරාව ,,	[illegible]
එම භාව සන්නය ,,	
පීයූෂබින්දු-දම්පියා කාව එම 1 වෙනි කාණ්ඩය	
ගුත්තිල සාරාංශය	
බුදුගුණ අලංකාර- සංක්ෂිප්ත සංස්කරණය	
කාව්‍යශේඛර චන්ද්‍රිකාව	
සිංහල මේඝ දූත කාව්‍යය	
නාමෝ තෙ මාතා	
නක්ෂත්‍ර හෝඩිය	
හෝරා රත්නය	
ස්ත්‍රී ජාතක ඵල සංග්‍රහ කාව්‍යය [සන්න සහිත]	
ස්ත්‍රී අඞ්ග ලක්ෂණ කාව්‍යය,	
දෛවඥ ප්‍රදීපය	
නවග්‍රහ දින සමය හා සත්විසි සමය	
දශාප්‍රදීපය	**1**
දෛවප්‍රශ්නය	
ගුප්ත විද්‍යා අංක 1.	1
විෂවෛද්‍ය චින්තාමණිය	
පවුලේ සමගිය අංක 1.	

සඟරා:— ශ්‍රී ධර්ම ශ්‍රී—කවිප්‍රභා—උදය තාරුව

විස්තර දැන්වීම් ඉල්ලනු මැනවි.

වෙනත් සියලු සිංහල පොත් අපෙන් ලබාගත හැකිය.

වී. පී. පී. මඟින් (තැපැල් පලට මුදල් ගෙවීමට) ද එවනු ලැබේ.

කාව්‍ය රසිකයන්ට පොත්

ඛවා සුවඳ මල්	(රූපා ඇලස්)	05
සුසිරි රන්දම	එම	05
සිරි සිදුහත් සිරිත	(රඹෑවෙව් ඉන්දානන්ද ස්වාමීන්)	10
කරුණාව	[බලදෙව දෙශබන්ධු]	10
කුමර හැලවුම	එම	10
සිහල සිරිත 1, 2, 3.	{ඩී. බී. ද ලැනරෝල් / ජී එච්. පෙරේරා}	15
ළදස ගී, 2 ප්‍රමාණය	(ඇම්. බී. ඇස්. විජයසූරිය)	10
ළමා කවි සාලඹ 2 ප්‍රමාණය	[ඇස්. මහින්ද ස්වාමීන්]	10
නාගමා ගත මෘත්‍යු	[කවීන්ද්‍ර ආනන්ද රාජකරුණා]	15
ත්‍රිලූෂ බිඳු-දම්සියා කව	[පණ්ඩිත මාතර ශ්‍රීධම්මවංශ ස්වාමීන්]	50
ස්ත්‍රීජාතකඵල සංග්‍රහ කාව්‍යය	[ඩබ්ලිව්. ජේ. ප්‍රනාන්දු]	25
ස්ත්‍රී අඞ්ගලක්ෂණ කාව්‍යය	එම	25

පි. කේ. ඩබ්ලිව්. සිරිවර්ධන,

පොත් පළකරණ වෙළෙඳ නැන

62, ඩේල්ල වීදිය

කොළඹ.